

از دیده‌ها پنهان:
آیا روند پناهندگزینی
کمیساریای عالی ملل متحد برای پناهندگان
با معیارهای بین‌المللی همطراز است؟

ارزیابی عملکردهای دفتر شعبهٔ ترکیهٔ کمیساریای عالی ملل متحد برای پناهندگان

ارزیابی اولیه از سیستم جدید
دولت ترکیه و کمیساریای عالی ملل متحد برای پناهندگان
برای بررسی تقاضای پناهندگی غیر اروپائیان

۱۹۹۵ مه

Iranian Refugees' Alliance, Inc.

Cooper Station PO Box 316 NY, NY 10276-0316 USA
phone & fax : 212.260.7460 e-mail : irainc@igc.apc.org

فهرست مطالب

مقدمه

از دیده‌ها پنهان: آیا روند پناهندگری‌نی کمیساریای عالی ملل متحد برای پناهندگان با معیارهای بین‌المللی هم‌طراز است؟ (ارزیابی عملکردهای دفتر شعبه‌ترکیه کمیساریای عالی ملل متحد برای پناهندگان)

الف - ت	خلاصه
۱	۱. معرفی
۳	۲. اهمیت نقش کمیساریای عالی در حمایت از پناهندگان ایرانی در ترکیه
۶	۳. روند پناهندگری‌نی کمیساریای عالی در ترکیه
۶	۱.۳ معیارهای بین‌المللی
۷	۲.۳ شرح روند پناهندگری‌نی دفتر شعبه‌ترکیه
۸	۳.۳ مشکلات مبتلا به این روند
۲۳	۴. نتایج و توصیه‌ها

پیوست: ارزیابی از سیستم جدید دولت ترکیه و کمیساریای عالی ملل متحد برای بررسی تقاضای پناهندگی غیر اروپائیان

ضمیمه: اطلاعات برای غیر اروپائیانی که در ترکیه تقاضای پناهندگی می‌کنند (کمیساریای عالی ملل متحد برای پناهندگان و دولت ترکیه)

مقدمه

این سند مسئله حمایت حقوقی پناهجویان ایرانی در ترکیه را، که بطور جدی تضعیف شده است، به انتظار علوم میرساند. کمیسیون ایالی ملل متحده برای پناهندگان (United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR)) [از این پس کمیسیون ایالی] نهادی که از سوی جامعه ملل وظیفه حمایت از پناهندگان را بعهده دارد، و دولت ترکیه، هر دو، معیارهای بین المللی مربوط به روند پناهندگی عادلانه را زیر یا گذانده است. تا ۱۵ زوئیه ۱۹۹۴، طبق توافق این دو نهاد، دفتر کمیسیون ایالی مجاز به بررسی و تعیین موقعیت پناهندگی ایرانیان پناهجو بوده است. پس از این تاریخ، دولت ترکیه اعلام کرد که خود مرجع بررسی تقاضای پناهندگی کلیه پناهجویان غیر اروپایی در ترکیه است.

هم اکنون، صندوق پناهجو که تاریخ ورودشان به قبیل از ۱۵ زوئیه ۱۹۹۴ برمیگردد و تقاضای پناهندگی شان قبلا از سوی دفتر شعبه ترکیه کمیسیون ایالی رد شده است، تحت شرایطی بسیار سخت و با تهدید فوری به بازگشت اجباری، در نگرانی و دلهره بر میزند. بسیاری از آنها سالها قبیل به ترکیه گریخته اند. این افراد که از طرف این دفتر مهر نفرد بی اهمیت برای کمیسیون ایالی را بر پیشانی دارند--همچنین "مهاجر اقتصادی" و "سوءاستفاده گر" نیز قلداد میشوند--در مقابل بازگشت اجباری به ایران میچگونه حسابی نمیشوند. حتی وقتی که کشورهای دیگر بدلایل انساندوستانه یا بر اساس معیارهای پناهندگی به آنها روادید مهاجرت داده اند، دفتر شعبه ترکیه کمیسیون ایالی از هرگونه مداخله ای یا مقامات ترکیه برای جلوگیری از بازگرداندن اجباری آنها به ایران خودداری کرده است. بازگرداندن اجباری پناهجویان تحت شرایطی بسیار ناگوار همچنان اذله دارد. علی رغم تعامی این ناعلایمات، پناهجویان از بازگشتن اختیاری به کشور خود مانع نمیکنند. آنها معتقدند که دفتر شعبه کمیسیون ایالی باید دین خود را به آنها ایا کند و امکانی منصفانه و عادلانه برای دفاع از تقاضای پناهندگی شان را فراهم سازد. آنها مصر هستند که حقوق حقه پناهندگی خود را بدست آورند.

ورودی های پس از ۱۵ زوئیه ۱۹۹۴ هنگامی که در میانند قوانین جدید از آنها میخواهد برای کسب پناهندگی موقت پرونده ای نزد پلیس ترکیه تشکیل دهنده، خود را با هفت خوان هولناکتری مواجه میبینند. بسیاری از پناهجویان بدلیل رسیک بالای بازگردانده شدن اجباری از سراجمه به مقامات ترکیه خوداری کرده اند. سیستم جدید هر گونه معیار رسی می طرفی و عدالت است و کمیسیون ایالی را از انجام وظیفه حمایتگرانه خود تماما محروم میکند. گزارش های رسیده حاکی است که تنها چند ماه پس از برقراری این مقررات، بسیاری از پناهجویان در بی بروزیهای سرسری و یک مرحله ای مردود اعلام شده اند. این مردودی ها منجر به بازگردانده شدن فوری افراد شده است. چرا که در سیستم جدید امکانی برای فرجام خواهی وجود ندارد. چنین بازگشت های اجباری، دولت ترکیه را آشکارا به نقض تعهد خود به اصل عدم بازگرداندن پناهندگان میسازد. وظیفه بدون قید و شرطی که از این اصل ناشی میشود منع از قوانین بین المللی است و هرگونه عملی که مستلزم و یا غیر مستلزم موجب بازگرداندن افراد به سرزمین هایی که زندگی و آزادی شان مورد تهدید است میشود را منوع مبنی نماید.

علی رغم تقایص آشکار در این سیستم و نتایج معاطره آمیز ناشی از آن، کمیسیون ایالی بجز انفعالی زیبار هیچ عکس العمل دیگری نشان نداده است. نه در طی مذاکرات محramانه بین کمیسیون ایالی و دولت ترکیه قبل از برقراری سیستم جدید و نه مهر تائید اخیر کمیسیون ایالی بر این سیستم کوچکترین تابیه از جانب این نهاد مبنی بر بازخواست دولت ترکیه بخاطر زیر پا گذاردن قوانین بین المللی پناهندگی را نشان نمیدهد. در حالیکه گارمندان دفتر شعبه ترکیه کمیسیون ایالی افعال خود را با مقتضایات دبلوماتیک توجیه میکنند، پناهجویان ریشه این اتفاق را در معیارهای مخدوش و ضعیف ذاتی خود این نهاد می بینند. آخر،

چگونه ممکن است معیارهای بین المللی در روابط کمپاریای عالی با دولت ترکیه مورد تاکید قرار گیرد، هنگامیکه این سازمان خودش به این معیارها پای بند نیست؟

موضوع تمرکز این سند عملکردها و سیاستهای کمپاریای عالی است زیرا این سازمان نقش محوری در حسابات از پناهجویان دارد. بعضی اول و اصلی این گزارش کبودها و نواقص اساسی در روند قبلی پناهندگان گزینی دفتر شعبه ترکیه کمپاریای عالی را مورد بررسی قرار میدهد. با روشنگری در مورد حداقل معیارهای بین المللی، که لازمه اجرای عدالت در روند پناهندگان گزینی است، این گزارش معیارهای دفتر شعبه ترکیه را زیر سوال میبرد و نتیجه میگیرد که روند مذکور برای برگزینن تمامی واجدین شرایط پناهندگی قابل اعتماد و اتکا نیست و بهمین دلیل میتواند منجر به بازگرداندن افراد به شرایط تعقیب و آزار در کشورشان گردد. سند نامبرده ۶۶ توصیه را بنظرور بهبود فوری کفیت روند پناهندگان گزینی در این دفتر ارائه میکند. این گزارش با ابرام از دفتر شعبه ترکیه میخواهد که تمامی گام های ضروری را برای مساعت از بازگرداندن پناهجویانی که در روند سابق این دفتر رد شده اند بردارد. تا هیچ پناهجویی قبل از اجرای اقدامات موثر برای برطرف نمودن نواقص موجود و بررسی کامل و منصفانه درخواست پناهندگی اش به ایران بازگردانده نشود.

بعضی دوم (بیوست) این سند، دستگاه جدید پناهندگی در ترکیه را مورد بررسی قرار میدهد و نقش فاحش معیارهای ریجی بین المللی در مراحل مختلف آن را بر ملا میسازد. این قسمت از گزارش دولت ترکیه را متوجه به نقش حقوقی و اخلاقی قوانین بین المللی میکند و خواهان توقف فوری بازگرداندن اجباری پناهجویان است. بعضی مذکور مصراوه بر این حفظت پای میشود که اگر مذاقات ترکیه میخواهد روند پناهندگان گزینی هطراز معیارهای بین المللی ایجاد کند، باید با کمپاریای عالی و سازمانهای دیگر درون-دولتی و غیر-دولتی حقوق بشر همکاری کند. تا آنجایی که مربوط به نتش کمپاریای عالی میشود، این سازمان موظف است از سیاست سکوت و چشم بوسی دست بردارد و این دستگاه را در سطح عموم مورد انتقاد قرار دهد.

پیش نویسی از بعضی اول این گزارش قبل از دفتر شعبه ترکیه کمپاریای عالی بنظرور ابراز اظهار نظر پیش از انتشار گزارش ارائه شد. در پاسخ کوتاهی، بدون مد نظر قرار دادن نتایج بدست آمده در گزارش و توصیه های آن این دفتر نیاز نموده که با تقسم اعاظم مشاهدات ارائه شده در گزارش موقوف نیست و اتفاقات طرح شده را پکظرفه قلمداد نمود. به علت نبودن ابراز نظر مشخص، ما نتوانستیم دیدگاه های این دفتر را در متن نهایی منعکس کنیم. تغییرات محدودی در پیش نویس بنظرور انکاس رویدادهای جدید انجام شده اند. بعضی دوم نیز بر اساس اطلاعات جدید بدست آمده از این دفتر تهیه شده است.

موضع اصلی این گزارش دنحو آبادی است. از همکاری دیانتا ویر و آینا کارمن مید برای ویرایش منی سایگناریم. همچنان نظریات ارائه شده از طرف بهروز قمری، کرت گورینگ، آرنور سی، هلنون، و رضا جلالی موره قرداشی است. در اینجا از تمام پناهجویانی که برای ما اطلاعات فرستاده اند ولی خواسته اند که نامشان محفوظ بماند عیناً تشکر میکنیم. در انتهای از شورایی پناهندگان ایرانی در ترکیه بخاطر نفسی که در تسهیل تحقيقات ما داشته است نهایت تشکر را داریم.

از دیده‌ها پنهان:

آیا روند پناهندگی‌گزینی

کمیسariای عالی ملل متحد برای پناهندگان

با معیارهای بین‌المللی همطراز است؟

(ارزیابی عملکردهای دفتر شعبه ترکیه کمیسariای عالی ملل متحد برای پناهندگان)

خلاصه

وظیفه حمایت از کلیه پناهندگان طبق منشور کمیسariای عالی ملل متحد برای پناهندگان (United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR)) [از این پس کمیسariای عالی] بر عهده این سازمان است. صرفنظر از اینکه آیا کشوری که در آن تقاضای پناهندگی شده است از اعضا کنندگان کنوانسیون سال ۱۹۵۱ است یا نه. کشور ترکیه علیرغم به تصویب رساندن کنوانسیون ۱۹۵۱ و پرونکل ۱۹۷۷، همواره تاکید می‌کند که موارد فوق را تنها برای پناهندگان اروپایی قابل اجرا میداند. حال از آنجاییکه قوانین داخلی این کشور اصل یا ماده‌ای برای پناهندگان غیر اروپایی نداشته است، طی سالهای گذشته وظیفه بررسی درخواست پناهندگی ایرانیان در ترکیه بر عهده کمیسariای عالی بوده است. روند پناهندگی‌گزینی نقش بسیار اساسی در حمایت از مقاضیان پناهندگی دارد زیرا تنها کسانی که به عنوان پناهندگی شناخته می‌شوند از سوی کمیسariای عالی در مقابل بازگشت اجباری به ایران حمایت می‌شوند و میتوانند نهایتاً در گشور ثالث اقامت گزینند. اما این در حالی است که در روند پناهندگی‌گزینی کمیسariای عالی به خدمات‌های آنین نامه‌ای برای دستیابی به نتیجه‌ای کامل و مصفاتی اهمیتی درخور داده نمی‌شود. در حال حاضر، دهها پناهجو که درخواست پناهندگی شان میتوانند به اشتباه از سوی کمیسariای عالی رد شده باشد در خطر عاجل بازیس فرستاده شدن بسر میبرند.

پناهجویان ایرانی در ترکیه در وضعیت بسیار نامن و آتب پذیر بسر میبرند. در طول سالهای گذشته، تعداد بیشتری از پناهجویان--حتی آنها که درخواست پناهندگی شان از طرف کمیسariای عالی مورد قبول واقع شده و یا هنوز در حال بررسی بوده--به نور از ترکیه به ایران عودت داده شده‌اند. برخوردهایی از این قبیل، ترکیه را مشمول نقض قوانین بین‌المللی پناهندگی کرده است. مهمندان تهدید بدون قید و شرطی که از این قوانین بین‌المللی منبع می‌شود، منوعیت بازگرداندن اجباری افراد به سرزمین‌هایی است که میتوانند در آنجا مورد تعقیب و آزار قرار گیرند.

محرومیت از حق کار و تحصیل اذیت و آزار بليس داخلی و مرزی، توافقنامه‌های مربوط به امنیت مرزی و اخراج افراد از کشوری به کشور دیگر که توسط ایران و ترکیه در دو سال گذشته منعقد گردیده است، و ترور پناهجویان سیاسی در ترکیه، اوضاع را هر چه سخت‌تر کرده است. از این گذشته، پناهجویانی که پس از ۱۵ جولای ۱۹۹۴ وارد ترکیه شده‌اند برای آن دسته از مقاضیان که توسط دولت ترکیه به عنوان پناهندگی از سوی دولت ترکیه نیازمندند و کمیسariای عالی تنها برای آن دسته از مقاضیان که توسط دولت ترکیه به عنوان پناهندگی شوند امکانات فراهم می‌سازد. مقررات جدید، که در عمل نشان داده است هیچیک از ضمانت‌های رعایت عدالت در روند پناهندگی‌گزینی را دارا نیست، موجبات بازگرداندن اجباری تعداد بیشتری از پناهجویان به ایران را فراهم می‌کند.

این سنده نتیجه دو سال تحقیق و زیر نظر گرفتن روایت میان پناهجویان و دفتر شعبه ترکیه کمیسariای عالی ملل متحد برای

پناهندگان [از این پس "دفتر شب ترکیه"] توسط داوطلبین نهاد هبستگی با پناهندگان ایرانی (Iranian Refugees' Alliance) [از این پس نهاد هبستگی] است. هدف آن بررسی درجه قابل انکا بودن روند پناهندگری‌پذیری این دفتر بمنظور تشخیص و گزینش تمامی پناهجویانی که نیازمند حمایت از این سازمان و راه حلی دائمی هستند می‌باشد. اگرچه مقررات محترمانه بودن مختص این دفتر نظارت بر این روند را محدود ساخته است، اما شواهدی بسیار در دست است که نشانگر فقدان ضمانت‌های آئین‌نامه‌ای پایه‌ای برای اجرای عدالت در روند پناهندگری‌پذیری این دفتر است. این ضمانت‌ها که در رهنمودهای خود کسب‌آرایی عالی برای تامین روندهای جامع و عادلانه پناهندگری‌پذیری تجویز شده‌اند و بر اساس آئین‌نامه اجرائی قانون در بیشتر کشورها رعایت می‌شوند بویژه شامل مشاوره حقوقی، داشتن وکیل/نماینده، مصاحبه عادلانه و کامل، و کسب امکانات فرجم خواهی موثر و نتیجه‌بخش است.

متاسفانه علی‌رغم تأکید آشکار و صريح کسب‌آرایی عالی بر کسک حقوقی و حق داشتن وکیل پناهجویان از داشتن حتی یک راهنمای کتبی جامع و یا مشاوره حقوقی فردی معروض است. در این میان، آنها بعلت نداشتن اطلاعات کافی و درست، اغلب چاره‌ای ندارند جز آنکه برای امتحان سختی که در انتظارشان است به نصیحت‌های دیگر پناهجویان انکا کنند. حتی پس از پشت سر گذاشدن موقعیت آمیز تمامی مراحل، بنظر میرسد که ذهن بسیاری از پناهجویان در مورد مراحل اتفاق افتاده روشن نیست و یا در این موارد اطلاعاتی گمراه کننده داشته‌اند. برخی از پناهجویان جزئیاتی مهم و موثر درباره گذشته شان را ذکر نکرده‌اند--بطور مثال زندانی شدن بخلاف عقاید سیاسی، پشت سر گذاشدن مراحل پناهندگری‌پذیری طوری طراحی شده که هرگز اجازه دخالت وکیل و یا حامی در هیچ‌جایی از مراحل می‌پرسد. نه تنها به وکیل اجازه همراهی با موکلش به مکان مصاحبه داده نمی‌شود، حتی اجازه دستیابی به پرونده و یا هر گونه اطلاعات مربوط به پرونده نیز از او سلب شده است. پناهجویان معمولاً نمی‌دانند مدارک عرضه شده توسط حامی ضمیمه پرونده شده است یا نه؟ زیرا این مدارک در حضور پناهجو یا در جواب به عرضه کننده آن بررسی و معاینه نمی‌گردد.

گرچه مصاحبه نقشی بسیار مهم در روند پناهندگری‌پذیری دارد اما همواره قادر ضمانت‌های ضروری عادلانه بودن، که کسب‌آرایی عالی آشکارا بر آن تأکید داشته، بوده است. یکی از نواقص فاحش این روند اهمال مصاحبه‌گرها در اطمینان حاصل کردن از انعکاس دقیق اظهارات پناهجو در پرونده‌اش است. یادداشتهای مصاحبه‌گر از اظهارات پناهجو هیچگاه برای او بازخوانی نمی‌شود و پناهجو نیز هرگز امکان تحقیق درباره صحت و سقتم آنچه که از او یعنوان مصاحبه‌گرفته شده را ندارد.

اعتراض‌های مکرر و مشابه از جو عمومی مصاحبه‌ها و نحوه برخورد به پناهجویان و هیئت‌نامه‌های مشکلات در مکالمات، نشانگر آن است که مصاحبه‌ها در شرایطی مغایر با روح رهنمودهای کسب‌آرایی عالی برگزار می‌شوند. طبق گزارشات بدست آمده از پناهجویان، جو مصاحبه‌ها کاملاً بدست مصاحبه‌گرها است و اگر پناهجو بخواهد مجزا از فرم سوال و جواب از پیش تعیین شده مطلب خود را شخصاً ارائه کند مورد قبول واقع نمی‌شود. طبق گزارشاتی دیگر، حتی در همین سوال و جوابها، مصاحبه‌گرها پاسخ‌های توضیحی بالقوه مهم و مربوط را قطع می‌کنند و بر پاسخ‌های بلي-خیر تأکید می‌ورزند. در نتیجه، امکان انتقال حقایق اساسی مربوط به درخواست پناهندگی دشوار می‌شود. بسیاری از پناهجویان معتقدند که سوالات پراکنده و بدون ارتباط منطقی با یکدیگر مطرح می‌شوند و بعد از مدتی دایره وار تکرار می‌گردند. چنین روشنی نه تنها روشنی بازجویانه است، بلکه در نهایت بی‌نتیجه است. بعلاوه، سوالهای تکه پاره موجب سلب توانایی پناهجو از کنترل خاطرات و توصیف تجارت خود بطور دقیق و در ارتباط با یکدیگر می‌شود.

گزارش‌های دیگری نیز نشانگر آن است که محدودبیت زمانی در طول مصاحبه موجب شده است که برخی پناهجویان نتوانند آنطور که باید و شاید مسائل خود را بازگو کنند. بسیاری از پناهجویان گزارش کرده‌اند که بدون شبدن ابرادات وارد به درخواست پناهندگی شان مجبور به ترک مصاحبه‌ها شده‌اند. بعد محدود سوالهای مطرح شده در مصاحبه‌ها از این بابت نگران کننده است که به اندازه کافی ضوابط لازم پناهندگی را در رابطه با شرایط خاص نقض و آزار در ایران و با توجه به تمامی پنج اساس تعریف

پناهنه در کنوانسیون شامل نمیشود. گزارش‌های بیشاری در مورد برخورد خصماء، سبزه جوانه، ناخوشایند، و در مواردی اهانت آمیز مصاحبه گرها بدست ما رسیده است. بویژه بعضی مصاحبه گرها اینطور شناخته شده‌اند که پناهجویان را با سوالات خود می‌ییجند و قادر حسابت کافی بر ضرورت آگاهی از مسائل روحی و روانی، رفتاری و فرهنگی پناهجو هستند. کارمندان دفتر شعبه ترکیه شک از پیش تعیین شده‌ای را نسبت به حقیقی بودن اظهارات پناهجویان ابراز کردند که این خود به جو خصماء و سبزه جوانه مصاحبه‌ها می‌افزاید. آنچه که بطور جدی در این مصاحبه‌ها غایب است تلاش در جهت جلب اعتماد و ایجاد تفاهم با پناهجو است. چه بطور اعم و چه بطور اخص، چنین برخوردهایی موجب افزایش نگرانی متفاصلی و فشار بیشتر بر اعصاب او می‌شود و کاملاً مغایر با رهنمودهای کمیاریای عالی است که مبگوید جو مصاحبه باید کاملاً تفاهم آمیز و نلایشی برای کتب اطلاعات مربوطه باشد؛ همچنین هر گامی در خدمت جلب اعتماد پناهجو باید برداشته شود تا وی به درستی و بطور کامل سرگذشت خود را توصیف کند.

مگر چه رهنمودهای کمیاریای عالی تأکید می‌کند که پناهجو باید از امکان استفاده از مترجمی لائق بهره مند شود، اما عدم کفایت ترجمه یکی از شکایت‌های دائی پناهجویان ایرانی است. مثال بارز آن استفاده از مترجم کرد عراقی برای پناهجویان کرد ایرانی است و این در حالی است که کردهای ایران به لهجه سورانی صحبت می‌کنند که کاملاً با لهجه کورمانجی، زبان بعضی از کردهای عراق و از جمله مترجم مذکور، متفاوت است.

واضح بمنظور میرسد که کبود امکانات ترجمه ناشی از فقدان استانداردی برای انتخاب مترجم و تامین منابع مورد نیاز است. ناهمین اولویت، مترجمین از میان خود پناهجویان و بدون در نظر گرفتن معیارهای مربوط به کفایت در ترجمه انتخاب می‌شوند و بدون هیچ آموزشی شروع به کار می‌کرند. بسیاری از این مترجمین سابقه سیاسی داشته‌اند و بهمین دلیل وقتی برای پناهجویانی که سابقه سیاسی متفاوتی با آنها داشتند ترجمه می‌کردن به آنها با بی‌اعتمادی و شک نگاه می‌شوند. بعلاوه، گزارش رسیده است که برخی مترجمین نازه استخدام شده بستگی‌هایی با ایران دارند که موجب شک و بی‌اعتمادی بیشتر پناهجویان شده است. عامل دیگری که بویژه مبتویان مشکلات ترجمه در دفتر شعبه ترکیه را افزایش دهد آن است که پناهجو اغلب در محاصره سه زبان قرار می‌گیرد. مگرچه زبان رسمی دفتر انگلیسی است اما طبق تجربه‌های منقیم نهاد همبستگی، گزارشاتی متعدد از پناهجویان، و روایت مترجمین برخی از کارمندان حقوقی دفتر این شعبه زبان انگلیسی را به خوبی نمی‌دانند. تحت چنین شرایطی جزویاتی مهم مبتویاند بخاطر روش ترجمه از نظر دور بمانند.

در اختیار نداشتن امکانات واقعی و موثر برای فرجم خواهی تفصیله بزرگ دیگری در سیستم دفتر شعبه ترکیه است. این در حالی است که تعداد قابل توجهی از برونده‌ها به مرحله فرجم خواهی رسیده‌اند (فرجم خواهی عبارت است از بازرسی مجدد برونده‌ای که برای اولین بار رد شده و یا برونده‌ای که بسته شده بعضی حکم قطعی و غیر قابل ارجاع گرفته است). کمک حقوقی و حق وکیل/نماینده برای مرحله فرجم خواهی نیز میسر نیست. امکان مصاحبه با کارمند مستول بررسی مجدد برونده نیز به همه پناهجویان داده نمی‌شود؛ حتی در مواردی که برونده برای بار اول رد شده است. گزارش‌های رسیده حاکی از آن است که بسیاری از مصاحبه‌های فرجم سرسری و بدون دادن امکان یک بررسی مجدد کامل و بیطرفانه از وقایع ارائه شده و صحت اظهارات پناهجو انجام شده‌اند. از همه مهمتر آن است که پناهجویان بعلت در اختیار نداشتن علی ردی خود در هر حال دستهایشان برای یک فرجم خواهی موثر بسته است، بدون داشتن علت ردی، پناهجو نیتواند حکم ردی ناشی از آنرا موره مقابله قرار دهد. نذا هر نوع حقی برای فرجم خواهی بی‌معنی می‌گردد. در این رابطه درخواست‌نامه‌های مرحله فرجم خواهی اغلب حاوی اطلاعاتی جدید بغیر از آنچه که در مرحله اول ارائه شده نیستند. تأخیر در پاسخ قطعی در مرحله فرجم خواهی امری عادی است که خود منجر به باطل شدن اجازه اقامت پناهجو در ترکیه می‌شود و صرفنظر از نتیجه رای نهایی، خطر بازگرداندن پناهجو را بالا می‌برد.

پرونده‌های بسته شده اپرورنده‌های رد شده بعد از بررسی مجدد و پرونده‌هایی که همان بار اول مردود و غیر قابل ارجاع شناخته شده‌اند) در مرحله فرجم خواهی، حتی ناتوان تر هستند زیرا برای بازگشایی مجدد پرونده، متفاضلی باید اطلاعاتی جدید به پرونده خود اضافه کند و این در حالی است که او مطمئن نیست آیا اطلاعات ارائه شده در مراحل اول بطور کامل تفهیم شده و مورد ارزیابی قرار گرفته‌اند یا نه. چنین فرد فرجم خواهی از نظر این دفتر مهر قرده بی اهمیت برای کمبیاری‌ای عالی^{۱۶} میخورد که در واقع بین معنی است که مامورین دولتی ترکیه حق بازگرداندن وی به ایران را دارند، هیچ روش رسمی برای ارائه درخواست بازگشایی مجدد پرونده بسته شده در مدت زمانی منطقی وجود ندارد و بازگرداندن پناهجو به کشورش با ارائه درخواست بازگشایی به تعویق نمی‌افتد. انتظار پناهجویی که درخواست بازگشایی کرده است، برای ماه‌ها نا دریافت پاسخ درخواستش، زیر فشار تهدید به بازگردانه شدن امری طبیعی است. از تابستان ۱۳۹۴ که پلیس ترکیه بطور ناگهانی هجومنی بیشتر به ایرانیان پناهجو وارد آورده استه آنان دیگر حتی نمیتوانند برای فشار آوردن بر دفتر شعبه ترکیه به منظور بازگشایی مجدد پرونده‌هایی که در این اداره ظاهر شوند و تعداد پرونده‌هایی که مجدداً مورد بررسی قرار گرفته‌اند بطوری قابل ملاحظه کاهش یافته است. بسیاری از درخواستهای بازگشایی که از آن زمان ارائه شده‌اند و شایسته تجدید نظر هستند هنوز مورد ملاحظه قرار نگرفته‌اند.

با توجه به اینکه روند پناهندگری‌ی دفتر شعبه ترکیه قادر ضمانت‌های آنین‌نامه‌ای لازم برای بررسی منصفانه و کامل درخواست‌های پناهندگی است، تعجب آور نخواهد بود اگر این دفتر به اشتباه از اعطای قبولی به درخواست‌های واحد شرایط پناهندگی سر باز زند و با این دلیل آنرا به تعویق اندازد. نهاد همیستگی مورد پرونده‌هایی متعدد را می‌شناسد که بخوبی و بطور قاطع در چارچوب معیارهای کنوانسیون ملل متحد می‌گنجند اما بدلاً این نامعلوم توسط این دفتر رد شده‌اند. با توجه به نحوه‌ای که پرونده متفاضل‌یان پناهندگی در دفتر شعبه ترکیه مورد بررسی قرار می‌گیرد هرگز نمیتوان به این دفتر اطمینان و انکا کرد که همه افراد پناهندگه‌ای را که در خطر بازگرداندن اجباری هستند شناسایی کرده و از آنها حمایت می‌نماید. بدین ترتیب از متفاضل‌یان پناهندگی که در شرایط دیگری می‌توانند شایسته حمایت شناخته شوند، سلب حمایت می‌شود. در حال حاضر، ده‌ها پناهجو که از سوی دفتر شعبه ترکیه بعنوان پناهندگه شناخته نشده‌اند، پرونده‌شان همچنان در مرحله فرجم بسته مانده است و هر آن خطر اخراج آنان توسط مقامات ترکیه می‌رود.

نهاد همیستگی با هدف اشاعه روندی عادلانه و کامل برای افراد پناهندگری^{۱۷} توصیه را به این دفتر ارائه می‌کند. تا زمانی که معیارهای مناسب و موثری برای جبران ضعف‌ها و نقصایش در روند گذونی به مرحله عمل در نیامده اند هیچ پناهندگی ناید از سوی دفتر شعبه ترکیه مهر قرده بی اهمیت برای کمبیاری‌ای عالی^{۱۸} بخورد و از حمایت در مقابل بازگشت اجباری محروم بماند. نهاد همیستگی از کمبیاری‌ای عالی قویاً میخواهد که پرونده پناهجویانی که قبل از مورد بررسی قرار گرفته‌اند را مجدداً با نهایت دقت و بطور جامع مورد بررسی قرار دهد. پرونده چنین افرادی باید فوراً بطور رسمی باز شده و به مقامات دولتی ترکیه بایستی صریحاً تذکر داده شود که این افراد ناید اجباراً بازگردانده شوند. امکان بررسی مجدد چنین پرونده‌هایی از سوی مرکزی دیگر از کمبیاری‌ای عالی، مثل مرکزیت آن باید در نظر گرفته شود. تمامی این اقدامات باید هر چه سریعتر به اجرا در آید.

از دیده‌ها پنهان:

آیا روند پناهندگان گزینی

کمیسariای عالی ملل متحد برای پناهندگان^(۱)

با معیارهای بین المللی همطراز است؟

(ارزیابی عملکردهای دفتر شعبه ترکیه کمیسariای عالی ملل متحد برای پناهندگان)

۱. معرفی

حبابت از پناهندگان تابع کتوانیون ۱۹۵۱ ملل متحد [از این پس کتوانیون ۱۹۵۱] است.^(۲) کتوانیون ۱۹۵۱ پنگونه پیش گذارده می‌شود که حقوق پناهندگان باید در جهارچوب حقوق بشر قرار گیرد. اصل اساسی بیانیه ۱۹۴۸ حقوق بشر، که تصویب میکند انسانها باید بدون هیچ تبعیضی از حقوق و آزادی‌های بنیادی برخوردار باشند، در نخستین پلاکاراف پیش درآمد این کتوانیون برجسته شده است. بر این اساس، موازن قانونی و آئین‌نامه‌ای و حقوق مربوط به پناهندگان و افرادی که تقاضای پناهندگی میکنند (پناهجو)^(۳) باید با اصول حقوق بشر مطابقت داشته باشند.

پنگونگی تعیین وضعیت پناهندگی افراد از لرگان مهم حبابت از پناهندگان است. هدف روندی که برای تعیین این وضعیت بکار گرفته میشود آنست که معلوم کند آیا تعیین که در کتوانیون ۱۹۵۱ از پناهندگان شده است شامل حال متفاصل پناهندگی میگردد و در نتیجه حبابت از او ضروری است یا نه.^(۴) اگر روند پناهندگان گزینی با دقت کافی و به درستی موقعیت پناهجو را بررسی و تعیین نکند، او را با خطر بازگشت به کشورهایی که در آنها زندگی و آزادی‌اش مورد مخاطره قرار دارد مواجه می‌شود. نکته کلیدی برای حفایت روند پناهندگان گزینی بی طرفی و عادلانه بودن است. بدین مظلو، شرایط حداقل، بر اساس اسناد بین‌الملی و همچنین توسط کمیسariای عالی ملل متحد برای پناهندگان [از این پس کمیسariای عالی]^(۵) وضع شده است. کشورهایی که کتوانیون ۱۹۵۱ را امضا کرده‌اند برای حفظ تعهدات بین‌المللی خود باید تعیین کنند که عملکردها و قوانین داخلی شان مطابق معیارهای حداقل است. هر گونه تعدیل یا انکار حق برخورداری پناهجو از این معیارهای حداقل، روند پناهندگان گزینی را ناعادلانه خواهد نمود.

طبق منشور کمیسariای عالی، وظیفه حبابت از کلیه پناهندگان بر عهده این سازمان است. صریحت از اینکه آیا کشوری که در آن تقاضای پناهندگی شده است از امضا کنندگان کتوانیون ۱۹۵۱ بوده است یا نه، کمیسariای عالی نقش خود را در روند پناهندگان گزینی کشورها پذیری رساندن و نظارت بر اجرای روندهای عادلانه و سعادوتمندانه برای یذریش پناهندگان تلقی کرده است.^(۶) البته در برخی کشورها و تحت شرایطی مشخص، کمیسariای عالی، بررسی پرونده و اعطای پناهندگی را خود مستقلانه بعده گرفته است. ترکیب نیز در زمرة این نوع کشورها جای گرفته است.

گزارش حاضر روند پناهندگان گزینی دفتر شعبه ترکیه کمیسariای عالی ملل متحد برای پناهندگان [از این پس دفتر شعبه ترکیه] را در رابطه با بررسی تقاضای پناهندگی ایرانیان ارزیابی میکند. مگر چه سازمانهای متعددی از این روند انتقاد کرده‌اند، اما تحقیق عملی در این زمینه بسیار آنده بوده است. دلیل عدمه این امر محدود بودن اطلاعات مربوط به عملکرد این دفتر بطور اعم و روند پناهندگان گزینی آن بطور اخص میباشد. چه این دفتر و چه مرکزیت آن در زیو که واضح خط مشی این سازمان است، تاکنون مشخص نکرده‌اند که خصایط‌ها و خط مشی شخص بکار گرفته شده در تعیین و اعطای پناهندگی به ایرانیان چیست. بعلاوه، بعلت محرومیه

بودن عملکردهای این نهاد، امکان تحقیق و بازرسی میسر نیست و ناظران مستقل نمیتوانند بر مراحل پناهندگری‌بینی و آرای حقوقی نظارت داشته باشند. محتویات پرونده پناهندگی، حتی برای روت خود پناهجو، معترمانه اعلام شده و جای هیچگونه تحقیقی باز نیست. صرفنظر از اینکه روند پناهندگری‌بینی در این دفتر چگونه انجام می‌پذیرد، نفس بزرگ آن همواره سری بودن امور است.

علی‌رغم وجود چنین موافقی، شواهدی فراوان در چند سال اخیر بدست آمده که نشان میدهد دفتر شعبه ترکیه برخورداری محدود کننده و متناقض با "روح بیانی جهانی حقوق بشر" و رهنمودهای بنیادی خود کمیسariای عالی اتخاذ کرده است. اینکه کم اهمیتی به شرابط حقوق بشر در ایران دلیل این امر است یا اتخاذ سیاستی که نمیتواند با دولت ایران--که پناهندگان بسیاری را پذیرفت--در تقابل افتد، (۶) و یا پیروی از گروایش جهانی‌ای که کشورهای پناهندگه پذیر را بیشتر و بیشتر به ازین بردن ضمانت‌های آنین نامه‌ای روند پناهندگری‌بینی و داشته است، خود موضوع گزارش دیگری است.

طرز عمل این دفتر در بررسی وضعیت پناهندگی عدتاً بر اساس روندی ماقوم قانون اجرا میگردد. تعت این روند، متفاوتی پناهندگی از ایندیگی ترین تقسیمات مشخص که در رهنمودهای کمیسariای عالی آمده و در بسیاری از کشورها رعایت میشوند، برخوردار نیست: پناهجو از داشتن مشاور و مشورتهای حقوقی محروم میشود و مشاور یا مدافعانی نمیتواند او را نمایندگی کند. در صورت رد تقاضای پناهندگی بدرستی از علل ردی خود مطلع نمیگردد، حق دسترسی به پرونده از جمله به یادداشت‌های مصاحبه هایش را ندارد و از امکان فراموشی موثری برخوردار نیست. دیگر ضمانت‌های آنین نامه ای اجرای عدالت مثل داشتن مترجم وارد و حرفه ای، کشش صحت و کامل بودن اظهاراتی که مصاحبه گیر از قول او در پرونده درج میکند. و یا حتی امکان یادداشت برداری در طول مصاحبه از روی دریغ بیشود.

در دو سال گذشته، نهاد هیئت‌نگی با پناهندگان ایرانی [از این پس نهاد هیئت‌نگی] اظهارات و ادعاهای بیشماری دریافت کرده است که از خصوصت، غرض ورزی و بیش داوری‌های منطقی کارمندان حقوقی دفتر شعبه ترکیه نسبت به صحت و سقم اظهارات پناهجویان حکایت میکند. این کارمندان حقوقی مصاحبه با پناهجویان و تصمیم گیری درباره پرونده تنها را به عهده دارند. پناهجویان اغلب مصاحبه‌های مربوط به بررسی تقاضای پناهندگی شان را به پناهجویی‌های جعلی و نقش مصاحبه گرها را به بازجو نشیه میکنند. این آزمون را پناهجویان به عنوان امتحانی سخت برای تعیین قدرت تسلط بر اعصاب و اعتماد به نفس تیز قلمداد کرده‌اند. هر چند صفحه گذاردن بر این اظهارات مشکل است، چرا که مصاحبه‌ها و مراحل تصمیم گیری پشت درهای بسته صورت میگیرند. اما کثیر و دامنه این اظهارات و همخوانی آنها با دیگر مقررات باز دارند و محدود کننده. تحویله رفتار و عملکرد این دفتر را بطور جدی نزد سوال می‌برد. بسیاری از پناهجویان از تقاضای پناهندگی از این دفتر صرفنظر کرده‌اند. نزد روند پناهندگری‌بینی در این دفتر را غیر منصفانه می‌دانند و معتقدند در نهایت منجر به استرداد آنها از ترکیه می‌گردد.

روند پناهندگری‌بینی کمیسariای عالی در ترکیه برای سازمانهای بین‌الملل کامستی‌های مهمی را در این روند بر شرده و توصیه‌های نزد را برای بهبود آن ارائه داده است:

۱. فرآهنم نسودن امکاناتی سیستماتیک تر برای مشاوره حقوقی.

۲. حق بلامانع بررسی مجدد برای پرونده‌های مردودی در مرحله اول، صرفنظر از دلایل ردی.

۳. ملزم بودن دفتر به ارائه کتبی دلایل ردی به متفاوتی پناهندگی.

اما تا این تاریخ به هیچ‌کدام از این توصیه‌ها ترتیب اثر داده نشده است. (۷)

نفس چنین ضمانت‌های معقول آنین نامه ای زایده گرفته میشوند. جای شکی نیست که دفتر شعبه ترکیه از اعطا پناهندگی به

درخواستهای قاطع کنده، یا اشتباههای برهیز کنده و یا بی جهت آنرا به تعریق می‌اندازد.^{۸۸}) نهاد همیشگی پرونده‌های متعددی را می‌شناسد که علی رغم هماهنگی کامل با تعریف کنوانسیون ۱۹۵۱ به دلایل نامعلومی از سوی این دفتر رد شده‌اند. گرچه ایرانیان پناهجو در اردوگاه‌های پناهندگی بسر تغییرند، اما در شهرهای کوچک، در حالیکه منتظر تصمیم گیری دفتر شعبه ترکیه هستند، زیر نظر یابس ترکیه و تهدید به استرداد، پاسداری می‌شوند. اینان اغلب گرسنه، مرضی، بیکار و مجبور به زندگی خفت بار هستند، ماهها در انتظار جواب کمیساریای عالی نشتن امیریت طاقت فرما، اما بدتر این است که این انتظار بدلایل ناموجه و قابل اعتبار طولانی‌تر هم می‌شود.

با ایجاد مقررات جدید از سوی مقامات ترکیه مبنی بر محدودیت بیشتر در اعطای اجازه اقامت موقت به پناهجویان که خطر بازگرداندن آنها را باز هم بیشتر می‌کند، نگرانی ما از وضعیت پناهجویان عیق تر شده است. به روند پناهندگی‌گری نیز دفتر شعبه ترکیه نمیتوان اتفاق و اطمینان کرد که موقعیت پناهندگی کلیه پناهجویانی را که در خطر هستند بدستی تشخیص دهد و در نتیجه آنها را از حمایتی که شایسته‌اند- یعنی وساطت با مقامات ترکیه برای جلوگیری از استرداد آنها- برخوردار سازد. علاوه بر دهها نفر از تازه واردین که در معرض خطرند، نهاد همیشگی از تعداد زیادی پرونده پناهندگی مطلع است که منتظر بررسی مجدد هستند و یا همچنان به مانده‌اند و هر آن خطر استرداد این دسته از پناهجویان از سوی مقامات ترکیه می‌رود. هدف این گزارش ارائه راه حل‌های عینی برای تغییرات مثبت عاجل و فوری در معیارهای حاکم بر روند پناهندگی گری نیز دفتر شعبه ترکیه است.

گزارش حاضر عمدتاً بر پایه اطلاعات، داشت و تعریه ایست که در طول دو سال (۱۹۹۳ و ۱۹۹۴) نظارت بر عملکردهای دفتر شعبه ترکیه در رابطه با ایرانیان پناهجو و مصاحبه‌های شخصی نماینده نهاد همیشگی که با دهها پناهجو^{۹۰} در دیداری از ترکیه بعمل آمده تهیه شده است. در این گزارش همچنین، به گفتگوهایی که با کارمندان دفتر شعبه ترکیه که در همان دیدار انجام گرفته‌اند اشاره شده است. در یادان این گزارش شائزه توصیه به دفتر شعبه ترکیه ارائه شده که در صورت اجرا روند پناهندگی‌گری این دفتر را با معیارهای اعلام شده از سوی کمیساریای عالی همتراز مینماید.

۴. اهمیت نقش کمیساریای عالی در حمایت از پناهندگان ایرانی در ترکیه

دفتر کمیساریای عالی از سوی مجمع عمومی ملل متحد مowitz انجام وظایف زیر را بعده دارد: میسر ساختن حمایت بین المللی از پناهندگان، یافتن راه حل پایدار برای مسائل پناهندگان نظارت بر دولتها در اجرای کنوانسیون‌های بین المللی حمایت از پناهندگان، و ترویج عملی کردن اقدامات لازم در جهت بهبود وضع پناهندگان^{۹۱} طبق اسناده کمیساریای عالی، فعالیتهای این سازمان باید کاملاً غیر سیاسی، انسانی، اجتماعی و طبق مقررات در رابطه با گروه‌ها و دسته‌های مشخص پناهندگان باشد.

همزمان با ایجاد کمیساریای عالی، کنوانسیون ملل متحده مربوط به موقعیت پناهندگان در سال ۱۹۵۱ به تصویب رسید. این کنوانسیون محدود به پناهندگان اروپایی می‌شد که بعاظر حوادث بیش از ۱۹۵۱ مجبور به ترک کشورهایشان شده بودند. بروتکل ۱۹۷۷ ملل متحده مربوط به موقعیت پناهندگان^{۹۲} محدوده زمانی و جغرافیایی کنوانسیون را گشرش داد. تحقیق این اسناد افراد در صورتی واحد شرایط پناهندگی هست که تباختر ترس موجه از تعقیب و آزار بدلایل نزد، مذهب، ملیت، عضویت در گروه اجتماعی و عقیده سیاسی نمی‌خواهد یا نمیتواند به کشور و یا محل سکونت داشتی خود باز گردد.^{۹۳}

کنوانسیون ۱۹۵۱ فقط حداقل حمایت را برای پناهندگان مهیا می‌ازد، هر چند حق درخواست پناهندگی از سوی کنوانسیون و همچنین اسناد متعدد بین المللی دیگری برسمیت شناخته شده است. اما دولت‌ها متوجه به اعطای پناهندگی نیستند و در این امر طبق صلاحیت خود عمل می‌کنند. معاذلک دولتها موظفند پناهندگان را به مکانهایی که در آنها خطر آزار و شکنجه و یا دیگر معاطرات

شخصی مشابه وجود عاره بازگرداند. مهترین ماده کنوانسیون ۱۹۸۱، م stoutut بایزگرداش اجباری پناهندگان است که در بند ۳۳ آمده است و تاکید میکند هیچ فردی را نایاب برخلاف میلش به سرزیمنی فرستاد که در آن متواند مواجه با تعقیب و آزار شود. در توابعین بین المللی که قراردادی و مرسوم هستند، اصل عدم بایزگرداش جایگاه تثیت شده‌ای دارد. حتی کشورهایی که اسناد سازمان مملک را امضا نکرده‌اند ملزم به رعایت این اصل هستند. در این راستا، یکی از وظایف اصلی کمیسariای عالی در میسر ساختن حمایت بین المللی از پناهندگان، نظارت بر رعایت دقیق این اصل است. در درازمدت، انتظار میروه کشورهایی که از آنها تقاضای پناهندگی شده، کمیسariای عالی و یا هر دو در همکاری با یکدیگر راه حلی پایدار برای حمایت از پناهندگان بیابند. اگر بازگشت داوطلبانه و یا امکان اسکان در اوپین کشوری که فرد در آن پناهند شده است میسر نباشد، باید برای اسکان پناهنده در کشوری ثالث اقدام شود.

طبق ماده ۳۵ کنوانسیون ۱۹۸۱، کشورهای امضا کننده کنوانسیون مکلفند با کمیسariای عالی همکاری نموده و شرایط را برای نظارت آن بر اجرای کنوانسیون تسهیل کنند. مع الوصف، دولتها در عمل به گونه‌های متفاوت عمل کرده‌اند. مثلاً دولت زبان از اعطای پناهندگی به متفاہیانی که از نظر کمیسariای عالی سزاوار حمایت شناخته شده‌اند سر باز زده است.^(۱۲) از سوی دیگر در استرالیا از کمیسariای عالی در خواست میشود که در حد ناظر در جلسات کمیته تعیین پناهندگی شرکت کند. از ۱۹۸۶ تا ۱۹۸۹ دولت بنزیک مستولیت تعیین و اعطای پناهندگی را تماماً به عهده کمیسariای عالی گذاشته بوده. در ۱۹۸۹ چندین کشور آسیای جنوبی--که اغلب عضو کنوانسیون ۱۹۸۱ نبودند--بر سر یک طرح منطقه‌ای ویژه برای تعیین موقعیت پناهندگی افراد هدوجنسی به توافق رسیدند. در این توافقنامه، کمیسariای عالی بعنوان ناظر و مناور شرکت کرده است.

اما در ترکیه وضعیت بیچجه‌تر است. در حالیکه این کشور عضو کنوانسیون ۱۹۸۱ و پرونکل ۱۹۷۷ می‌باشد، اما آشکارا تاکید کرده است که موارد فوق را تنها در محدوده اروپا برسمیت می‌شناسد و وظیفه‌ای در قبال پناهندگان غیر اروپایی ندارد. هر چند که طبق ماده ۳۴ کنوانسیون ۱۹۸۱، ترکیه باید با کمیسariای عالی همکاری کند و کمیسariای عالی عملاً در حمایت و اسکان پناهندگان غیر اروپایی--بجزیه پناهندگان ایرانی و عراقی--در ترکیه نقش محوری داشته است. اما هیچگاه توافق رسمی بین ترکیه و کمیسariای عالی که روشنگر تعهدات ترکیه و نقش کمیسariای عالی باشد حاصل نیمده است. کمیسariای عالی بیش از یک دهه است که وظیفه حمایت از پناهندگان ایرانی را به عهده دارد. مدعیانک، این نهاد فقط از آن عنده از پناهندگان حساب کرده است که بر اساس مکابله گزینش خوش واجد شرایط تعریف کنوانسیون از پناهند شناخت شده‌اند.^(۱۳)

ایرانیان تعداد برجسته‌ای از کل پناهجویان در ترکیه را تشکیل میدهند. از اوایل سال ۱۹۸۰ دسته‌هایی وسیع از ایرانیان به ترکیه آمده‌اند و تعداد آنها بین ۲۰۰۰۰ تا یک میلیون تعیین زده شده است.^(۱۴) از آنها که مکان احتمالی پناهندگی به آنها در ترکیه موجود نیست، مناسب ترین چاره‌ای که طی این سالها امکان پذیر شده، آن بوده است که تا وقتی کمیسariای عالی مشغول بررسی تقاضای پناهندگی و انجام مراحل اسکان آنها است، اجازه اقامت موقت به پناهجویان ایرانی عاده شود.^(۱۵) این معاشرگی، حداقلی از حمایت در مقابل بازگشت اجباری را برای پناهجویان ایرانی فراهم آورده است ولی نتوانسته از بیمان شکنی مقامات ترکیه و بازگرداش اجباری پناهجویان جلوگیری کند. در دهه گذشته به کرات پناهجویان ایرانی، حتی آنسته که موقعیت پناهندگی شان از سوی کمیسariای عالی برست شناخت شده، اجبارا بازگردانده شده‌اند.^(۱۶) پناهجویان بدون دسترسی به مراجع قضائی برای استباق، دستگیر شده و بلادرنگ روانه مرزها شده‌اند.^(۱۷)

از زوئیه ۱۹۹۴، مقامات ترکیه برای اعطای اجازه اقامت موقت به ایرانیان بیش شرعاً تعیین کرده‌اند و تنها آنسته از پناهجویان که بتوانند به مقامات ترکیه بقبولاند که "پناهندۀ واقعی" هستند، اجازه دارند موقتاً در ترکیه بمانند و از کمیسariای عالی تقاضای کمک کنند. بین اقدام پایه قانونی ندارد. زیرا ترکیه هیچ‌جان بر محدودیتی که در اجرای کنوانسیون ۱۹۸۱ قائل شده--یعنی این که وظیفه‌ای

نسبت به پناهندگان غیر اروپایی ندارد--پاقشاری می‌کند. از سوی دیگر، در عمل نیز ثابت شده که هنگام ارزیابی درخواست پناهجویان هیچک از ضمانت‌های آینه‌نامه ای ضروری برای قضاوت منصفانه را رعایت نیکند. پليس ترکیه، که صلاحیتی در بررسی موقعیت پناهندگی ندارد، با پناهجویان مصاحبه می‌کند. در این روند از وجود حقوق بدبیه مانند داشتن نایابه-مشاور حقوقی و حق فرمای خواهی خبری نیست. کمیساریای عالی نقشی در تضیین اعمال درست و عادلانه شرایط و الزامات بین‌المللی ندارد. با وجود این دفتر شعبه ترکیه به پناهجویان تازه وارد ابلاغ میکند که در صورت انتظار کمک از این سازمان باید به مصاحبه‌های مربوط به جدا کردن پناهندگانه "واقعی" از "غیر واقعی" که پليس انجام می‌دهد، تن در دهد.

موقعیت پناهندگانی که پیش از آغاز این برنامه برای دریافت اجازه اقامت نزد پليس ثبت نام کرده بودند، بر اساس اطلاعاتی که آنها می‌دانند مورد بررسی قرار می‌گیرد. برای این گروه از پناهجویان، شرایط جدید پنهانی فاش شدند. غیر عادلانه است چرا که آنها به هنگام مصاحبه با پليس از مقررات جدید اطلاع نداشتند و به این اتفاق نموده اند که موقعیت پناهندگی شان فقط توسط کمیساریای عالی بررسی می‌شود، تا کنون، پرونده‌جنبین پناهجویان غیر واحد شرایط پناهندگی و اقامت موقت در ترکیه ارزیابی شده است. از میان این افراد تنها کسانی که درخواست پناهندگی شان از سوی کمیساریای عالی قبول شده و یا هنوز در حال بررسی می‌باشد دفاتر شعبه ترکیه با مشامات این کشور برای جلوگیری از بازگرداندن اجباری برخوردار شده‌اند.

در دو سال اخیر با بستن چندین قرارداد امنیتی بین دو کشور ایران و ترکیه وضعیت ناامن پناهجویان ایرانی و خبر از گذشته شده است. آخرین این قراردادها در ۲۶ زوئن ۱۹۹۴ به تصویب رسیده است. در این قراردادها به وضوح هدف سرکوب فعالیت گروههای مخالف که از یک کشور به کشور دیگر فرار نموده اند برجهت شده است. بعد از بسته شدن هر قرارداد، اخراج و بدرفتاری با پناهجویان ایرانی در ترکیه افزایش یافته است. عوامل دولت ایران در ترکیه بدون کوچکترین ممانعتی به فعالیتهای خود در جهت تعقیب و آزار اعضا گروههای مخالف ایرانی ادامه میدهند. از سال ۱۹۸۵، خبر چندین مورد آدم ریابی و سوقد گزارش شده است.^{۱۹۱} این اوضاع توسط سازمان عفو بین‌الملل از تزدیک دنبال و به اطلاع عموم رسانیده شده است. در مارس ۱۹۹۴ گزارش از عفو بین‌الملل چنین آغاز می‌شود: "تحدیت از پناهندگان ایرانی در ترکیه به نقطه بعرانی رسیده است". در این گزارش آمده: "ایرانی که به امید یافتن امنیت و رهایی از بازداشت‌های بی‌رویه، شکنجه و اعدام در ایران گریخته اند در شرایط ناامن و در نهایت اضطراب در ترکیه بسر میبرند. آنها بی‌ثباته در انتظار این بسر میبرند که از سوی کمیساریای عالی سازمان ملل برای پناهندگان بعنوان پناهندگان شناخته شوند و هر چه زودتر در کشوری ثالث اسکان یابند."

گرچه کمیساریای عالی در مقابل بعضی آشکار کتوانی‌بیون ۱۹۵۱ از سوی ترکیه سbast سکوت را اختیاب کرده و با حجج روای ناعادلانه پليس ترکیه در جدا کردن مقاضیان "شایسته" اقامت موقت از مقاضیان تا شایسته را نادیده می‌گیرد. لاما حمایت این سازمان، هر چند ناروشن و غیر قابل اتفاق، برای ایرانیان پناهجو بمعایه مسئله مرگ و زندگی است. پناهجویان جدا و مصراً نیازمند بررسی شناخته شدن موقعیت پناهندگی شان از سوی این دفتر هستند تا مشمول حمایت آن طی اقامت شان در ترکیه شوند و در نهایت راه حلی دائمی--یعنی اسکان در کشوری ثالث--پیش پایشان گذاشته شود. در چنین وضعیتی حساس و آسیب پذیر که پناهجویان ایرانی در آن بسر میبرند، حیاتی است که تقاضای پناهندگی آنها از کمیساریای عالی تحت روندی عادلانه و منصفانه بررسی و تعیین شود، تا هیچ پناهجویی به نادرست از سوی این دفتر مردود اعلام نشود و به اجراء به دستان بیگرد جویان و آزاده‌گذشت تعویل داده نشود.

۳. روند پناهندگی کمیساریا عالی در ترکیه

۱.۳ معیارهای بین المللی

در اغلب موقع بر سریت شناختن موقعیت پناهندگی مقدم بر فراهم کردن حمایت از آنها توسط دولتها و یا کمیساریا عالی است. درین کردن حمایت میتواند منجر به بازگشت پناهجو شود، این مغایر با اساسی نزین جنبه قوانین بین المللی پناهندگی است که تصویب میکند هیچکس را نباید به کشوری که در آن ترس موجه از تعقیب و آزار دارد بازگرداند. بررسی های نادرست یا بدیل غیاب ضمایر ای آین نامه ای اجرای عدالت در روند پناهندگی و یا کاربرد نادرست معیارهای پناهندگی صورت میگیرند.

راهنمایی های کلی درباره معیارهای آین نامه ای مربوط به بررسی و تعیین موقعیت پناهندگی را میتوان در منابع متعدد بین المللی یافت. ماده ۱۹(۱) میثاق حقوق مدنی و سیاسی ۱۹۶۶ حق استعمال دادرسی عادلانه در حضور هیئت مستقل و بطریف در تعیین حقوق و وظایف در یک دعوی حقوقی را فراهم می‌سازد، ماده ۱۳ آین میثاق میگوید افراد غیر تبعه که بطور قانونی در کشوری بسر میبرند باید بتوانند تلایل خود را بر علیه حکم اخراج ارائه داده، خواهان بررسی دوباره پرونده از سوی مقامات صالح شوند و در مقابل آنها نماینده حقوقی داشته باشند^{۲۰} و همچنین میتوان به قضتمانه های کمیته اجرایی کمیساریا عالی مثل متعدد برای پناهندگان^{۲۱} رجوع کرد.

در س. ۱۹۷۷، کمیته اجرایی کمیساریا عالی چند شرط اساسی^{۲۲} را مذکور شد که باید در روند نیزین موقعیت پناهندگی رعایت شود: ۱) آن کمیته، همچنین از دفتر کمیساریا عالی خواست نا قدم به انتشار کتاب راهنمای درباره روند و معیارهای بررسی و تعیین موقعیت پناهندگی [از آین پس کتاب راهنمای] برای راهنمایی دولتها . . . در رابطه با بررسی و تعیین موقعیت پناهندگی^{۲۳} کند. از آین روز، دولتهای اعضا کنده کوانسون ۱۹۵۱ و بروتکل ۱۹۷۷ برای تجام وظایف بین املای شان هنگام رسیدگی به پرونده های پناهندگی باید این کتاب را راهنمای فرار دهند. گرچه کتاب راهنمای حوزی تمامی جزئیاتی که جوابگوی تمام مسائل مربوط به آین دایرسی باشد نیست، اما توصیه میکند که متقاضیان از راهنمایی در باره روندی که بیش رو دارند برخوردار شوند. در صورت لزوم مترجمی با کفاایت برای آنها فراهم شود، اجازه استیضاح در مقابل جوب رد داشته باشند. و تا دریافت جواب تقاضای اینها و یا جواب استیضاح به آنها اجازه اقامت در کشوری که درخواست پناهندگی داده اند داده شود. کتاب راهنمای با توجه به اینکه تمام پناهندگان باقیه در موقعیت حساس و آسیب پذیری^{۲۴} بسر میبرند، توصیه های چندی در مورد روش بررسی حقایق و محتوای درخواست پناهندگی و اعتبار و پذیرفتش بودن آنها و چگونگی اعمال و تطبیق تعریف پناهندگی و معیارهای مربوطه با حقایق بدست آمده ارائه می کند.

تجارب عملی ای از روندهای پناهندگی پیشی جامع تر از سوی دولتها و کمیساریا عالی، در مواردی که در گیر بوده است، جزئیات ضروری برای روندهای عادلانه را بطور مشروح تری نشانان کرده اند. گای س. گودوین گیل، مفسری صاحب نظر، این جزئیات را چنین جمعبندی میکند: اصل موجود بودن حق دستیابی [به امکاناتی برای بررسی و تعیین موقعیت پناهندگی] برای کسانی که در کشور مربوطه حضور دارند را باید مطلق حق دادرسی با حضور متقاضی پناهندگی است. هیچ معیار بین المللی در دست نیست که جزئیات بررسی دعاوی را تجویز کند، اما اصول کلی عدالت و قضاؤت، امکان ارائه و تکمیل دعوی، امکان تقدیم شواهد و رد استباطها و ادعاهای منفی در حضور مراجع تصمیم گیرنده را بعنوان حداقل شرایط توصیه میکند. همچنین از اصل دسترسی متقاضی به مشاور-نایابنده حقوقی پیشیبانی قابل توجهی بعمل آمده است.^{۲۵} چندین دولت، بر اثر فشارها و قاعده دعواهای بسیار، روندهای بتنه‌هه گرسی را مورد اجرا قرار داده که تمام و یا مقداری از حقوق آین نامه ای فوق را در بر دارند. این حقوق از جانب سازمانهای پناهندگی و حقوق بشر بعنوان بخشی از اصول فرهنگ حقوقی بحاب میابند.^{۲۶}

نظریات کمیساریای عالی درباره جزئیات بیشتری از معیارهای ضروری برای روندهای عادلانه در توصیه های آن به دولتها متر است. کمیساریای عالی در سال ۱۹۹۰ در خصوص یک دعوی قضائی، که در دادگاه عالی هنگ کنک در مورد ادعایی مربوط به ناعادلانه بودن تعیین و بازبینی پرونده ای در یک مرجع قضائی پیش آمده بود، نوشته ای انتشار داد تحت عنوان «ملاحظات در مورد عادلانه و موثر بودن روند کار» [از این پس ملاحظات کمیساریا]. این ملاحظات تفسیر کمیساریای عالی از معیارهای ضروری در آینه نامه برای برقراری روندهای عادلانه قضاوی بر تفاصیل پناهندگی را مفصل امورد بعثت قرار میدهد و اجزا تشکیل دهنده چنین روندی را روشن تر میازد. در فرست های بعدی به این ملاحظات باز خواهیم گشت.

۲.۳ شرح روند پناهندگی دفتر شعبه ترکیه

بنا بر اطلاعات بدست آمده، تا سال ۱۹۹۵ مرافق کار دفتر شعبه ترکیه به شرح زیر بوده است: بهنگام ثبت نام در این دفتر از پناهجویان بیش مصاحبه ای بعمل میابد که حاوی سوالاتی درباره مشخصات و اطلاعاتی درباره گذشته آنها است. سپس از پناهجویان خواسته میشود که در اداره پلیس ثبت نام کنند. قبل از بهنگام این ثبت نام، پلیس مصاحبه ای غیر رسمی که شامل سوالهایی مربوط به مشخصات پناهجو میشود از پناهجو بعمل میآورد و متوجه آن در عرض سه ماه اجازه اقامت صادر میشود. از ژوئیه ۱۹۹۵ ملاقات با پلیس شامل «مصاحبه برای تعیین واجد شرایط پناهندگی بودن» شده است و اینکه آیا متفاضی از دید مقامات ترکیه «پناهندگه واقعی» و شایسته اقامت موقت در ترکیه هست با نه.^(۲۳)

تا تابستان ۱۹۹۳، هیچگونه اطلاعات کمی درباره روال پناهندگی بیشتری به پناهجو داده نمیشد. از ژوئیه ۱۹۹۳، کمیساریای عالی به هنگام ثبت نام «اطلاعیه ای» در اختیار پناهجویان قرار میدهد. این نوشته مرافق کار دفتر به تصریب گبری و نوع کمکهایی را که این دفتر تأمین میکند توضیح میدهد. نوشته مربوطه بهنگام تأکید بر احیت زانه اظهارات حقیقی^(۲۴) و نیاور کردنی^(۲۵) مختصراً به شرایط لازم برای پذیرفته شدن بعنوان پناهندگه اشاره میکند. ولی «اطلاعیه» در مورد انتظاراتی که از متفاضی در رابطه با مفهوم «تفقیب و آزار» نیاور کردنی بودن اظهارات^(۲۶) شواعد لازم برای اثبات اظهارات و معیارهای واجد شرایط پناهندگی بودن، هدف مصاحبه و یا انتظارات از متفاضی برای مصاحبه سخنی نمیگوید. گذشته از این علی رغم اینکه در نوشته از پناهجویان خواسته میشود با «تمه پلیس» که از سوی دفتر داده میشود به اداره پلیس مراجعه کنند، توصیه مشخص و روشنی به پناهجویان نگران و سر در گم، که شناختها مضعه میشوند یا به طبق مقررات جدید علاوه بر مشخصات فردی علل فرار خود را نیز به پلیس توضیح دهند، ارائه نشده است.

در عرض سه ماه مصاحبه کاملی با پناهجو ترتیب داده میشود. قبل از این مصاحبه از متفاضی در خواست نامه کمی مطابه میشود. از آنها خواسته میشود که بموقع در روز مصاحبه حاضر شوند. که در عمل بعنی^(۲۷) صبح حضور خود را گزرش کنند و گاه ن آخرین ساعت اداری پشت درهای بسته دفتر در تظاهر نیوت مصاحبه خود مغفل بمانند. مصاحبه بتوسط یک کارمند حقوقی که غلب از کمک مترجم نیز برخوردار است انجام میشود. طی مصاحبه، کارمند مذکور پرسشname ای را تکمیل میکند که در برخی موارد کامل نیست. تصریب نهایی بعداً گرفته میشود. هر چند که در برخی موارد به هنگام مصاحبه گفته میشود که در خواست پناهندگی قابل قبول نیست، بر اساس تحقیقات ما، مصاحبه بین ۴۰ دقیقه الی چند ساعت به طول می آید.

نتیجه مصاحبه در طول چهار ماه پس از مصاحبه به پناهجو ابلاغ میشود. نتیجه که بصورت نامه ای با مضمونی استاندارد ارسال میشود علل ردی وا مشخص نیکند. سه نوع جواب وجود دارد: منفي با امکان بررسی مجدد، پرونده بسته بدون امکان بالامانع برای بررسی مجدد. بدنبال تصریب نوع آنچه پناهجو فردی^(۲۸) بی احیت^(۲۹) برای کمیساریای عالی قلمداد می شود و طبق توصیفات اصلاحیه^(۳۰) چنین پرونده ای بخاطر کاملاً بی پایه و اساس بودن^(۳۱) و یا نواسناده از امکانات روند پناهندگی^(۳۲) بسته اعلام می شود. هیچ توضیحی در مورد مشخصات درخواستهایی که جزو این گروه هستند داده نمیشود.

موردهایی که مثبت ارزیابی شده اند برای دریافت کمک مالی مصاحبه میشوند. پناهنده پذیرفته شده به سفارت یکی از کشورهای پناهنده پذیر ارجاع داده میشود، که در اغلب موارد شامل مرحله مجدد پناهندگریست. در صورت مثبت بودن نتیجه این مرحله پناهنده در آن کشور اسکان داده میشود و در صورت منفی بودن پرونده او به سفارت دیگری ارجاع داده میشود، این عمل تاکه مبتداً چندین بار تکرار شود. پناهندگانی هستند که بیش از سه سال در ترکیه بسر برده اند و تقریباً از سوی سفارت تمام کشورهای پناهنده پذیر ره شده اند.

اگر جواب منفی باشد و امکان بازبینی داده شود، به متضاد اطلاع داده میشود که برای ارائه درخواست استیاف ۳۰ روز مهلت دارد. برگه ای برای ارائه نامه استیاف نیز در اختیار پناهجو گذاشته میشود. تنها راهنمایی که درباره ارائه این درخواست نامه داده میشود ابیست که نامه تباید متجاوز از دو صفحه باشد. در همه موارد به پناهجو مصاحبه دومنی داده نمیشود ولی کارمند حقوقی دیگری تصمیم مجددی روی پرونده پناهندگی میگیرد. در طول بازبینی، پرونده پناهجو "فعال" شناخته میشود، که عملاً یعنی پناهجو در مقابل بازگشت اجباری حمایت میشود.

مکرر پرونده های بسته شده امکان گشایش دوباره دارند، اما روالی رسی برای ارائه شناسای فرجم وجود ندارد. امکان گشایش پرونده بسته فقط در صورتی وجود دارد که اطلاعاتی جدید و ارائه نشده در مرحله نخستین بررسی، داده شود، در طول زمانی که در خواست بازگشایی پرونده در حال بررسی است. که مبتداً چندین ماه بطور انجامد و با ارائه چندین درخواست نامه توانم باشد. پرونده پناهجو "غیر فعال" قلمداد میشود و در نتیجه او از حمایت در مقابل بازگشت اجباری برخوردار نمیشود. پرونده هایی که بعد از بازبینی بسته اعلام میشوند نیز مبتداً طبق روال فوق بازگردند.^(۲۴)

۳.۳ مشکلات مبتلا به این روند

چنانچه بخواهیم بدانیم معیارهای بین المللی بی طرفی و عادلانه بودن در بررسی و تعیین موقعیت پناهندگی رعایت میشوند باید هر مرحله از این روند را جداگانه مورد بررسی قرار دهیم. رعایت عدالت و بی طرفی در ارزیابی موارد پرونده پناهندگی عمدتاً بستگی به میزان فراهم بودن کیفیت اطلاعات و مشاوره حقوقی برای پناهجو قبل از مصاحبه، شرایط حاکم بر مصاحبه، که شامل نحوه برگزاری و کیفیت ترجمه است، و همچنین روند فرجم خواهی دارد.^(۲۵)

عمل مهه دیگری که به همان اندازه در بررسی و تعیین موقعیت پناهندگی اهمیت دارد آن است که آیا ضوابط و تعریف مربوط به پناهنده در برخورده با حقایق مربوط به پرونده با روشنی ساخت گرانه و با با آسان گیری بکار گرفته میشود. گزارش حاضر به دو دلیل به این مورد نسی پردازد، اولاً بخاطر سری و محترمانه بودن روند مربوطه هرگونه داوری که مربوط به تصمیم گیری درباره پرونده باشد برای محققین مستقل غیر ممکن است. دوماً بدون وجود حداقل ضمانت های اجرایی عدالت، حتی در صورت نهایت آسان گیری در تطبیق تعریف گنوایون با حقایق پناهندگی، باز هم اطمینانی نیست که پناهنده واقعی تمیز داده میشود.

شواهدی که در ارزیابی اشکالات اجرای آئین نامه در دفتر شبهه ترکیه بکار گرفته شده است، گزارشاتی انتقادی است که از سوی دفعهای پناهجو در ترکیه و بر اساس مصاحبه هایی با بعضی مترجمینی که با شبهه ترکیه همکاری میکنند ارائه شده است. مواردی که به نظرات دفتر شبهه ترکیه اشاره میشود از مکالمات حضوری با کارمندان آن استفاده شده است.

• مشاوره و نمایندگی حقوقی

پناهجویانی که مورد تعقیب و آزار قرار گرفته‌اند و یا از دچار شدن به آن در آینده هراسانند، اغلب تعاملی به صحبت داوطلبانه با مأمورینی که می‌خواهند بر روی تقاضای پناهندگی آنها داوری کنند ندارند. آنها معمولاً نسی خواهند جزئیات مربوط به تعقیب و آزار خود را بیان کنند، زیرا بادآوری آن خاطرات می‌تواند بسیار دردناک باشد. پناهجویان همچنین در بیان آنچه که ممکن است خانواده دولستان و یا همزمانتان را به خطر بیندازد کاملاً محظوظ هستند. هر پناهجو پرونده‌ای خاصی با ویزگی‌های خودش را دارد که لازم است بطور کامل به مأمورین بررسی پرونده ارائه شوند. قوانین مربوط به پناهندگی و مراحل آن برای پناهجو ناشنا و بیجهده بمنظور مبررسند. با توجه به عقوبات مخاطره‌آمیزی که ممکن است بخاطر ارائه ناکافی و یا ناصحیح حقایق پرونده پناهجو با آن مواجه شود عقل سليم حکم می‌کند که برای متقاضی پناهندگی مشاوره حقوقی فراهم شود تا وی بتواند بطور دقیق و موثر تمامی موارد مربوط به پرونده‌اش را ارائه کند. حال اگر وکیل/مشاور متقاضی پناهندگی را نمایندگی کند، توان متقاضی برای ارائه دقیق و دقاع از پرونده خود به نحو چشم‌گیری افزایش می‌باشد. در بیماری از کشورها پناهجویان با کمک وکیل/مشاور خود درخواست کتبی پناهندگی را تهیه و ارائه می‌کنند و اجازه دارند که در مصائب‌های خود نیز به همراه وکیل/مشاور باشند. در حین این که صرفاً حضور بک وکیل/مشاور در مصالحه بعنوان ناظر نعال عمل می‌کند، سوال و جوابهای کاوشگرانه، دوباره بررسی از متقاضی پناهندگی و بالآخره نلاش او برای مقابله با استنباط‌های مصاحبه‌گر که مقابله با پرونده پناهندگ است. در واقع، رعایت عدالت را ضمانت می‌کند.

ضرورت مشاوره و نصائح حقوقی به پناهجو و مشخصاً مشاوره حقوقی فردی از سوی کمیساریای عالی تاکید شده است. معیارهای اساسی مربوطه در کتاب راهنمای شامل موارد زیر است:

راهنمایی‌های ضروری برای مراحلی که پیش روی متقاضی پناهندگی است باید در اختیار پناهجو قرار گیرد.

ملاحظات کمیاریا در خصوص این نیاز صریحاً اعلام می‌کند:

با توجه به وضعیت آسیب‌پذیر پناهجو در محیطی غریب و ناشنا، این بسیار مهم است که وی در ابتدای ورود خود اخلاقات دقیقی درباره چگونگی ارائه تقاضانامه خود دریافت کند. چنین راهنمایی‌هایی زمانی بیشترین نتیجه را خواهد داشت که بطور فردی برای پناهجو فراهم شود و در بیماری از کشورها از سوی خدمات مشاوره حقوقی که مخارج آن را دولتها، کمیساریای عالی، یا سازمانهای غیردولتی تأمین می‌کنند، ارائه می‌شود. [تاکید اضافه شده است]

هنوز ملاحظات در رابطه با مصاحبه می‌گوید:

اشارة به "استفاده از امکانات ضروری" از دید کمیاریای عالی ملل متحده برای پناهندگان میتواند همچنین شامل مشاوره حقوقی و نمایندگی اوکالت باشد. در صورتی‌که متقاضی برای بهتر ارائه دادن پرونده خود به آنها نیاز داشته باشد، [تاکید اضافه شده است]

در رابطه با مرافق خواهی، کمیاریای عالی امکان بهره‌برداری متقاضی از مشاوره حقوقی و وکالت/نمایندگی را جزئی از:

"اصول بنیادین عدالت" که چه در مراحل اداری و چه قضائی بررسی مجدد پرونده لازم به اجرا است. [تاکید اضافه شده است]

قضاد می‌کند.

علی رغم تاکید کمیسواری عالی بر مشاوره و نسبتیگی حقوقی، دفتر شعبه ترکیه از دادن همان "امکانات ضروری" و "اصول بپادین عدالت" به پناهجویانی که خود به داوری تقاضایشان نشسته است، سر باز میزند. در بررسی پرونده، دفتر شعبه ترکیه نه تنها اطلاعات کنی جامع در اختیار پناهجویان قرار نمیدهد بلکه آنها را از حق داشتن مشاوره و کمک حقوقی حرفه‌ای قبل از مصاحبه در طول مصاحبه و دیگر مراحل معروف میکند. این علی رغم حقیقتی است که پناهجو چندین ماه در انتظار مصاحبه بوده است و زمان کافی برای چنین مشاوره‌ای داشته است.

تا آنجایی که مربوط به "اطلاعیه" می‌شود، این نوشته هیچگونه کمک حقوقی قابل توجهی به پناهجو نمیکند. "اطلاعیه" فقط از پناهنه تعریف کلی ارائه می‌دهد و درباره آنچه که معمولاً بعنوان مشاوره حقوقی در ارائه تقاضای پناهندگی شناخته شده است را توضیح نمی‌دهد. موارد محدودی که "اطلاعیه" به آگاهی دادن به پناهجو می‌بردازد فقط در رابطه با تذکر آهمیت راست‌گویی در تمام طول ارتباط با دفتر کمیسواری عالی" و "احتمال مردود شدن پرونده در صورت بیان وقایع و مسائلی که مربوط به پرونده نمی‌شوند" است. به جای در اختیار گذاشتن اطلاعاتی لازم که تفصین کند پناهنه با دانست آنها تقاضای خود را دقیق و کامل طرح کرد، این نوشته در حقیقت نلاش نتوهی است برای جلوگیری از "سواستفاده".

اگرچه "اطلاعیه" پناهجو را مطلع می‌سازد که وی می‌تواند از مشاوره با کارمند حقوقی بهره‌مند شود، اما در عمل ناکون هیچ پناهجویی برای آماده کردن و ارائه تقاضای پناهندگی قبل از مصاحبه مورد مشاوره قرار نگرفته است و یا هرگز از عمل مردودی خود باخبر نشده است. عبارت "مشاوره" در واقع معنای دیگری در این جریان پیدا کرده است. پناهجویان اثیب نامه‌هایی دریافت می‌کنند که در آنها گفته شده باید برای "مشاوره" به این دفتر بروند، اما وقتی مراجعته می‌کنند فقط حکم مردودی آنها بدستشان داده می‌شود و یا درجا مصاحبه می‌شوند.^(۳۰)

در چنین خلاصه اطلاعاتی و فدان هرگونه راهنمایی و مشورت، پناهجویان برای اطلاع از انتظاراتی که از آنها می‌رود و آماده شدن برای مصاحبه جازه‌ای ندارند جز اتکا به شایعات موجود و راهنمایی‌های سایر پناهجویان. حتی پس از می‌موقوفیت آمیز کلیه مراحل، بنظر می‌رسد که ذهن بسیاری از پناهجویان در مورد مراحل اتفاق افتاده روشن نیست و یا در این موارد اطلاعات گسراه کننده‌ای داشته‌اند. برخی از پناهجویان جزئیات مهم و موثری در ماره گذشته شان را حذف کرده‌اند، بطور مثال زندانی شدن بخطای عقاید سیاسی زیرا اینطور فکر می‌کردند که بدون شواهد عینی چنین ادعایی بر علیه پرونده شان عمل خواهد کرد.

ابن واقیت که تعداد قابل توجهی از پناهجویان بعد از چندین مرحله مصاحبه و جواب‌های متعدد حکم قبولی می‌گیرند بخاطرا عدم آشنایی آنها با معیارها و قوانین مربوطه است که در نتیجه آن نیتواند تقاضای خود را با صراعت و جامیت در مصاحبه اول خود طرح کنند. بیشتر متقاضیان علت سوالهای بخصوصی را که در طول مصاحبه از آنها می‌شود نمیدانند چرا که قبل از مصاحبه هیچ مشاوره حقوقی نداشته‌اند. بدون چنین راهنمایی‌هایی متقاضیان نمی‌توانند پاسخی دقیق به سوالهایی که بمنظور معلوم نمودن شواهد مربوط به تعقیب و آزارشان است، بدهند. همانگونه که در سطور بعدی ذکر آن خواهد رفت، نتایج منفی بدست آمده از این جریان مصاعف هم می‌شوند. زیرا مدارک حتی برای بازرسی خود پناهجو نیز محرومانه اعلام شده‌اند و هرگونه کمبوಡی در زمینه ارائه تقاضای پناهندگی بخطای ناگاهی از ضروریات و انتظارات مربوطه به احتمال قریب به یقین در مراحل بعدی نیز برطرف و جبران نخواهند شد.

مراحل پناهندگی گزینی طوری طراحی شده‌اند که هرگز اجازه دخالت نساینه/وکیل در هیچکی از مراحل میسر نیست. نه تنها به وکیل اجازه هرگاهی با موکلش به مکان مصاحبه داده نمی‌شود، حتی اجازه دستابی به پرونده و یا رویت هرگونه اطلاعات مربوط به پرونده نیز از او سلب می‌گردد. پناهجویان معمولاً نمی‌دانند که آیا مدارک عرضه شده توسط حامی پناهجو ضمیمه پرونده، که

مبناًی تصمیم‌گیری است، شده است یا نه؟ زیرا این مدارک در حضور پناهجو و با در جواب به عرضه کننده آن مورد بررسی و معاینه قرار نیگیرد.

اگر چه یک اطلاعیه عمومی و جامع ضروری است و باید از سوی دفتر شبه فراهم شود، اما چنین نوشته‌ای هرگز نمیتواند جریان این امر مهتر یعنی راهنمایی‌ها و کمکهای وزیره فردی را بگند تا پناهجویان آگاه شوند که چه در انتظار آنهاست و چگونه خود را برای مصالحه آماده کنند، چه جزئیاتی از پیشنهاد شان مربوط به برونده میشود، چه مدارک منخصی مسکن است مفید واقع شود و غیره. مشاوره حقوقی فردی در هر مرحله برونده باید در اختیار پناهجویان قرار گیرد و گامهایی در جهت تأمین منابع کافی برای بدست آوردن امکانات مورد نیاز باید برداشته شود. با وکلای بومی و سازمانهای غیر دولتی باید مشورت شود و در صورت لزوم وظایف ضروری به عهده آنها گذارده شود. در روند حاضر باید تجدید نظر شود تا امکان وکالت/نماینده‌گی پناهجویان چه از طریق مکاتبه و چه بطور حضوری در مصالحه‌ها فراهم شود. امکان بهره‌برداری از وکیل/نماینده بدون شک در افزایش انسجام تقاضاهای پناهندگی موثر خواهد بود و نیجتاً به تصمیم‌گیری‌های مثبت پیشتری در مرحله اول خواهد انجامید.

● مصاحبه

مصالحه نقشی معوری در عادلانه بودن روند پناهندگی‌گزینی دارد. تعداد بسیار کمی از پناهجویان می‌توانند ادعای خود را از طریق شواهد یعنی مثل احکام دادگاه، حکم بازداشت و یا درج خبر بازداشت در روزنامه ثابت کنند. بسیاری از تقاضاهای پناهندگی بعلت آنکه باورگردانی با موقع بنظر نمی‌رسند مردود می‌شوند. یک مصالحه عادلانه به متقاضی این امکان را میدهد که صحت و حقانیت ادعای خود را ثابت کند. عملی که نقش تبیین کننده‌ای در بررسی و نتیجه بروندۀ پناهندگی دارد، عادلانه بودن مصالحه مستلزم معيارهای خاصی است. کمیساریای عالی برخی معيارهای عمومی را توصیه کرده است. مثلاًت بسیار مهم کسانی که وظیفه بررسی و تعیین موقعیت پناهندگی را بر عهده دارند در کتاب راهنمای تصریح شده است:

ضروری است که مصالحه‌گر، برای گمک به متقاضی در مشخص نسودن کل تقاضاهای پناهندگی اش و توضیح کامل نظره نظرات و اعماقات اعتماد او را جلب کند. [ناکید اضافه شده است]

کمیساریای عالی بهنگام فرایواندن دولت هنگ کنک به رعایت عدالت در مصالحه‌هایی که این دولت برای تعیین موقعیت پناهندگی پناهجویان و تقاضای برقرار کرده بود، جزئیات پیشتری را درباره ضروریات مصالحه ابراز نموده است:

از آنجاییکه موقعیت پناهندگی در وحله نخست ارزیابی از اظهارات متقاضی است، کیفیت مصالحه‌ها برای تعیین صحیح موقعیت پناهندگی بی‌اندازه مهم است. پاراگراف‌های ۱۹۶-۲۰۵ کتاب راهنمای [ای کمیساریای عالی] با این جنبه از مراحل پناهندگی برخورده می‌کند و روش می‌سازند که: در حالیکه بار مسئولیت اثبات واجد شرایط پناهندگی بودن، در اصل، بر دوش متقاضی پناهندگی است، وظيفة معلوم کردن و ارزیابی بروندۀ میان متقاضی و مصالحه‌گر مشترک است و همچنین مصالحه‌گر باید از اینکه متقاضی بروندۀ خود را تا حد امکان بطور کامل و با کلیه شواهد موجود ارائه دهد اطمینان حاصل نماید. بنابراین مصالحه‌گر مسئولیت وزیره‌ای برای اطمینان حاصل کردن از اینکه مصالحه بطور جامع انجام شده و شاملی مدارک آنچه که گفته شده را بدستی منعکس می‌گند بر عهده دارد. اشاره به استفاده از امکانات ضروری از دید کمیساریای عالی ملل متحده برای پناهندگان میتواند همچنین شامل مشاوره حقوقی و نماینده‌گی اوکالت بشدۀ درصورتیکه متقاضی برای بهتر زانه دادن بروندۀ خود به آنها نیاز داشته باشد. [ناکید اضافه شده است]

نیز آگاه نمی شوند. بطور مثال، پناهجویان نسبت به کاملاً بست مصاحبه هرگز یا مترجم، آنها از چه حقوقی برخوردارند. هیچ روشی برای گزارش چنین نواقصی وجود ندارد و فرجام خواهی بر اساس اشکالات مصاحبه نیز میسر نیست در عمل. پناهجویان با مقررات بیار محدود کننده ای موافقه اند که در هیچ دستگاه قضائی حقیقی شنبه نشده است. آنها از روی ناجاری شلیم میشوند. یک محدودیت دائم برای پناهجویان آن است که در طول مصاحبه حقیقی پاداشت برداری و یا حتی بهمنه داشتن وسیله ای برای نوشتن را ندارند. چنین برخورداری نه تنها در تضاد با هدفی است که کتاب راهنمای در "جلب اعتماد پناهجو" دنبال می کند، بلکه بسیار اهانت آمیز و تحقیر کننده است. از همان ابتدای مصاحبه، به پناهجو آشکارا تفہیم می شود که به او "مشکوک" هستند.^(۲۰) مصاحبه ای که با این چنین برخورداری پایه گذاری می شود روح عدالت طلبی را که به وضوح در کتاب راهنمای منعکس شده زیر پا میگذارد.

طبق گزارشات بدست آمده از پناهجویان، جو مصاحبه ها کاملاً بست مصاحبه هرگزهاست و اگر پناهجو بخواهد مجزا از فرم سوال و جواب های از پیش تعیین شده مطلب خود را شخصا ارائه کند مورد قبول واقع نمی شود. هیچ پناهجویی در محدوده تنگ سوال-و-جواب از امکان طرح آزادانه و قاطعانه مسائلش برخوردار نمی شود. پناهجویان بسیاری گزارش کرده اند علی رغم اینکه برای تکمیل موارد پرونده در انتهای مصاحبه هرگز خواسته اند که اجازه صحبت به آنها بدهند، چنین فرصتی به آنها داده نشده و پا بعد از چند جمله صحبت هایشان قطع گردیده. طبق گزارشات دیگری، حتی در همین سوال و جوابها، مصاحبه هرگزها پاسخ های توضیحی بالغه مهم و مربوط را قطع میکنند و بر پاسخ های بلي-خبر ناکید میوزنند. پناهجویانی که در ابتدای مصاحبه نوضیحاتی راجع به مصاحبه دریافت کرده اند گزارش داده اند که این توضیحات برای تاکید بر سوال-و-جوابی بودن مصاحبه ها و جوابهای کوناه ارائه شده است. در نتیجه این روش، امکان انتقال و بررسی حقایق اساسی مربوط به درخواست پناهندگی تقلیل یافته است. با برگزارشاتی که از سوی پناهجویان درباره محتوای مصاحبه های مرحله اول رسیده است، بنظر مبررسه که جواب های منطقی متعددی مربوط به قصور در معلوم نمودن تمام موارد مهم پرونده در مصاحبه اول هستند، مثلاً صحبت های پناهجویی که قبل از فرار خود از ایران ۱۵ سال در گیر فعالیت سیاسی بوده،^(۲۱) سال آنرا در زندان بسیار برد و پس از آزادی از زندان نیز به فعالیت سیاسی خود ادامه داده است، در حالی مزور از سوی مصاحبه هرگز قطع میشود که وی مورد فعالیت های پس از زندانش را هنوز توضیح نداده است. پناهجوی مذکور در مرحله اول جواب مردودی پرونده اش را می گیرد. در مصاحبه فرماتی دوم، مصاحبه هرگز جدید وی را با تفاوت بین اتفاقات مصاحبة اولش و متن کشی نامه ای که بعد از آن مصاحبه به دفتر شعبه فرستاده است^(۲۲) و درباره فعالیت های بعد از زندانش توضیح می دهد روبرو میکند. تازه در مصاحبه دوم است که به پناهجوی مذکور اجازه تکمیل صحبت هایش داده می شود که بلاfaciale نیز به وی جواب قبولی میدهد.^(۲۳)

بسیاری از پناهجویان ایرانی از طی مصاحبه هایشان سوالات پرداخته و بدون ارتباط منطقی با یکدیگر مطرح میشوند و بعد از مدتی دایره ور تکرار میگردند. پناهجویی که از او در میان سوالهای دیگر ۵ بار در مورد تاریخ اخراجش از دانشگاه سوال شده بود می گفت که هر چه تاریخ این واقعه بخوبی در ذهنش حک شده بود، اما چنین برخورداری او را در توصیف روش تسامی تجاریش فرسوده میکرده است. از پناهجوی دیگر ۷ یا ۸ بار در مورد تاریخ اعدام شدن همسرش سوال شده است، که این برخوردار به گفته پناهجو "نهایت بی تفاوتی مصاحبه هرگز نسبت به عواطف یک زن" بوده است. چنین روشی نه تنها سکی بازجویانه است، بلکه در نهایت بی تمر است، چرا که حتی اگر پناهجوی موفق نشود هر بار همان جواب را ارائه کند، این به معنای حثیقی نبودن جوابش نیست. بعلاوه، سوالهای تکه پاره موجب سلب توانایی پناهجو از کشش خاطرات و توصیف تجارب خود بطور دقیق و در ارتباط با یکدیگر میشود.

در رابطه با تحقیق درباره محتوی سوالهایی که بر اساس آنها تصمیمات گرفته می شوند، کارمندان کمیساریای عالی به نهاد همبستگی

لضم مصاحبه شفاهی، البته جنبه مثبت روند پناهندگی دفتر شعبه ترکیه است. اما، همانطور که در کتاب راهنمای ذکر شده است، کیفیت مصاحبه است که برای بررسی و تعیین صحیح موقعیت پناهندگی مهم است و نه صرفاً مصاحبه. از آنجا که در روند پناهندگی دفتر شعبه ترکیه از مصاحبه‌ها نه فقط برای معلوم نمودن حقایق و اعتبار موارد پرونده، بلکه بعنوان عمدت‌ترین طریقه معلوم نمودن موارد مهم پرونده نیز استفاده می‌شود، مصاحبه مهمنشین جنبه کل روند پناهندگی دارد.^(۳۴)

بکی از نواقص فاحش در مصاحبه‌های پناهندگی دفتر شعبه ترکیه، اهمال مصاحبه‌گرها در اطمینان حاصل کردن از انعکاس دقیق اظهارات پناهجو در پرونده‌اش است. ترجمه غلط و یا اصلاً ترجمه نشدن اظهارات پناهجو از سوی مترجم، برداشت غلط از خصوصیات و صفات موارد پرونده، سوتیر و درج اشتباه اظهارات پناهجو از سوی مصاحبه‌گر موارد دلایل کافی برای نگرانی از نحوه برگزاری مصاحبه‌ها است. تلاش برای اجتناب از چنین اشتباهاتی نه تنها در خدمت حفظ عدالت و انصاف در مصاحبه‌ها است بلکه منجر به ارزیابی صحیح تر از موارد پرونده از همان ایندیگار می‌شود. جالب است که بدایم حتی در کشورهایی که خود را ملزم به اجرای کنوانسون ۱۹۵۱ نموده‌اند، این امر بذیرفته شده‌ای است که یادداشت‌های جمع‌آوری شده طی مصاحبه بمنظور تعیین صحت و تکمیل آنها برای پناهجو بازخوانی شوند.^(۳۵) از آنجا که در دفتر شعبه ترکیه، آنچه که بواقع پناهجو در مصاحبه‌ها گفته است (اصل فارسی یا کردی اظهارات) در پرونده‌وی نگهداری نمی‌شود، مثلاً از طریق ضبط بر روی نوار صوتی، چنین اقدامی در تضمین اینکه پناهجو تا حد امکان تقاضای خود را کامل رانه نموده اساسی است. اما، متناسبه در دفتر شعبه ترکیه یادداشت‌های مصاحبه‌گر از اظهارات پناهجو هیچگاه برای او بازخوانی نمی‌شود و پناهجو نیز هرگز امکان تحقیق درباره صحت و ستم آنچه که از تو بعنوان مصاحبه گرفته شده را ندارد.^(۳۶)

یک مصاحبه "جامع" باید بر اساس مقررات اجرایی و تکلیک‌های مشخص انجام گیرد. جزئیات مربوط به این امور در کتاب راهنمای بحث نشده‌اند و این به عهده مقامات بررسی تقاضا است که طرح مشخصی را بیانه نمایند. متناسبه، سندي در دسترس عموم نیست که بتوان توسط آن مقررات و روش‌های مورد قبول کمیسیون‌ای عالی و مشخصاً دفتر شعبه را ارزیابی نمود.^(۳۷) در عین حال محرومیه بودن عملکردهای دفتر شعبه، که مانع از نظرارت بر مصاحبه‌ها و بازنگری موارد درج شده از مصاحبه‌ها در پرونده پناهجویان می‌گردد، بررسی می‌بین حقایق را مشکل تر می‌بازد. علی‌رغم این موانع، آنچه که پناهجویان گزارش کرده‌اند نشان می‌دهد که نحوه هدایت مصاحبه‌ها عموماً با روش‌هایی متضاد با روح کتاب راهنمای پنجه‌برگزار می‌شوند. این شکایات پکدست و مکررا به نوع برخورد و رفتار مصاحبه‌گرها و اشکالات مربوط به ارتباط گیری مربوطند.

• نحوه برخورد و رفتار مصاحبه‌گرها

بمنظور جلب اعتماد پناهجو برای ارننه هر چه کامل‌تر تقاضای پناهندگی اش، توصیه شده است که فضای مصاحبه‌ها نیاید سیزه‌جویانه باشد. برای نیل به چنین هدفی، مصاحبه‌گر باید رفتاری بیطرفانه و توان با همدردی داشته باشد تا با همکاری پناهجو اساس و مبانی تقاضایش را طرح و کاوش کند. در برخی کشورها، مقررات مربوط به مصاحبه‌های غیر-سیزه‌جویانه مشخص شده‌اند و برای این متنظور روش‌های خاصی به مصاحبه‌گرها تدریس می‌شود.^(۳۸) همچنان در سیستم‌های پناهندگی‌پذیری که نظرارت بر مصاحبه‌ها مجاز است و یا موارد درج شده از مصاحبه در پرونده برای بازبینی افراد متصل علی است، کشف یک خیف یا اشکال در نحوه مصاحبه میتواند منجر به مصاحبه جدیدی شود.^(۳۹) این ضائقی است که از بازگردانده شدن یک پناهندگی واقعی، که بخاطر اشکالات در مصاحبه مردود می‌شود، جلوگیری می‌کند.

همانطور که قبلاً ذکر شد، پناهجویان بدون هیچ مشورت حقوقی قبلی در مصاحبه‌های دفتر شعبه ترکیه حضور می‌باشند. آنها نه فقط مطلع نشده‌اند که چه انتظاراتی را باید در مصاحبه برآورده کنند (البته بجز اظهار حقایق)، بلکه حتی از حقوق خود در طی مصاحبه

ابراز داشته اند که از برستنامه عمومی که توسط مرکزیت کمپاریای عالی صادر شده است استفاده میکند. نهاد هبتنگی معتقد است که یک برستنامه عمومی نمیتواند تمام معیارها و خواص تعریف گواییون از پناهندگی را مربوط به گروهی خاص از پناهجویان مبنیود را در بر گیرد. در رابطه با پناهجویان ایرانی، یک برستنامه مناسب باید بدقت شرایط خاص تعقیب و آزار در ایران را بر اساس هر یک بنیادی تعریف پناهندگی متعکس کند. به زعم گزارشات پناهجویان، سوالهایی که در مورد عوامل اصلی قریب متقاضی از تعقیب و آزار در کشورش انجام می شود حول و حوش نمونه ای کلیشه ای مربوط به داشتن نشان سیستماتیک با سازمانهای بزرگتر سیاسی و زندانی بودن در مدتی اخیر می چرخد. مواردی مثل تعقیب و آزار بر اساس سمت جنسی، تعقیب و آزار بر بنای منذهب مربوط به افراد مسلمان زاده که بی منذهب با بی خدا هستند، تبعیض یا معروفیت از دیگر حقوق پایه ای در این سوال و جواب ها غایب هستند. پاراگراف ۵۳ کتاب راهنمای می گوید که متقاضی پناهندگی میتواند موافجه با تضییقات متعددی باشد که هر کدام به تهابی تعقیب و آزار نیستند (مثل تبعیض به صور مختلف) که در مواردی با شرایط نامطلوب دیگری هم آمیخته است (مثل فضای ناامن عمومی در کشور مبدأ). در چنین شرایطی، عوامل مختلف دست اندر کار، اگر مجموعاً در نظر گرفته شوند، میتواند اثری بر روی ذهن متقاضی بگذارد که صحت ادعای او نسبت به ترس موجه از تعقیب و آزار در کشورش را بر اساس موارد مضاعف توجیه کند. تنوع و کثرت ایزدانهای سرکوب و آزار شهر و ندان ایرانی که از اطاعت و سرسپردگی مطلق به دولت ایران امتناع میکند توسط این دولت بر کسی پوشیده نیست. این اقدامات سرکوب گرانه بوضوح در تضاد با مذاهب اسلامی فردی و حرمت پسر، آنطور که در این طبقه متعددی آمده است عمل میکند (۴۲) بدون یک بررسی و کندوکار جامع، شناسایی تمامی افرادی که در ایران دارای ترس موجه از تعقیب و آزار هستند امکان پذیر نیست.

بسیاری از پناهجویان گزارش کرده اند که بدون شنبدهای ایرانی وارد و به درخواست پناهندگی شان مجبور به ترک مصاحبه ها شده اند. ایزدانات وارد و به درخواست میتوانند شامل ناهمگونی و تضاد در موارد مشخصی از بروندگان پناهندگی، مخفی نسودن موارد مهیه و اساسی، یا از الله اظهارات غیر حقیقی باشند. بیدلتشی است اگر بروندگانی را بر اساس ایزدانات ذکر شده بدون دادن فرصتی برای جواب به آنها از سوی پناهجو مسدود نمود. قبل از تصمیم گیری روی بروندگان، پناهجو باید از حق اطلاع یافتن از ایزدانات به بروندگان و فرصتی برای پاسخ به آنها برخوردار شود. این ضرورت در کتاب دلخواه نیز مشخص شده است (۴۵).

در حالیکه یک مصاحبه اولیه میتواند معمولاً برای معلوم نمودن تضادی متقاضی پناهندگی کافی باشد، این ضرورت نیز میتواند برای مصاحبه گر بوجود آید که برای روشنگری در مورد ناهمگونی های بروندگان پناهندگی ها حل کردن تضادها مصاحبه دیگری بعمل آورده و توضیحاتی برای هر نوع اظهاریه نادرست یا مخفی نگاه داشتن حتایق بددست آورده.

در برخی موارد، حتی موقبیک پناهجو توپیحاتی درباره موارد حل نشده در بروندگان ایله کرده است مصاحبه گر به او اطمینان داده که این توضیحات ضروری نیست و آنچه که تا آن زمان گفته شده کفایت میدهد. اما در نهایت، بسیاری از چنین بروندگانی هایی جواب مردودی گرفته اند.

گزارش هایی نیز نشانگر آن است که محدودیت زمانی در طول مصاحبه موجب شده است برخی پناهجویان توانند تمام و کمال مسائل خود را بازگو کند. گزارش شده است که چندین مصاحبه مرحله اول کمتر از یک ساعت بطول انجامیده، که فقط نصف این زمان مربوط به مکالمه با پناهجو است و نصف دیگر آن صرف ترجمه میشود. برخی پناهجویان گزارش نموده اند که رسماً در مصاحبه هایشان از لحاظ زمانی محدود شده اند. به پناهجویی که بخاطر اینکه مجبور می شود تمامی تجارب سیاسی ۱۰ سال گذشته خود را در ۴۵ دقیقه توضیح دهد، جانش به لب می رسد و اختراض میکند، گفته میشود که این تصریفات دفتر است.

گزارش های بشماری در مورد برخورد خصمانه، ستیزه جویانه، ناخوشاینه، و در مواردی اهانت آمیز مصاحبه گرها بددست ما رسیده

است: بویژه بعضی مصاحبه‌گرها اینطور شناخته شده‌اند که پناهجویان را با سوالات خود می‌پرسانند و فاقد حساسیت کافی بر ضرورت آگاهی از مسائل روحی و روانی، رفتاری و فرهنگی هستند.^(۲۶) یک پناهجو گزرش کرده است که هنوز مصاحبه رسمی شروع نشده بود که مصاحبه‌گر شروع به سوال پیچ کردن او روى موضوع بى ربطی میکند. مصاحبه‌گر که بى وقfe اصرار می‌ورزد پناهجو را قبل از جایی دیده است، او را تحت نشار میگذارد که مشخص کند این ملاقات در کجا و کی بوده است. این، به گفته مبورزد سعادت ملاقات با مصاحبه‌گر را نداشته حرفاً بارز نمیتواند.

در همین رابطه، گزارشات بسیاری، حکایت میکنند که مصاحبه‌گرها از سلام گفتن به پناهجویان و یا معرفی خود به آنها خودداری کرده‌اند. برخی از این مصاحبه‌گرها اظهارات پناهجویان را مخرب نموده‌اند، یا نشان دادن علامت تباوری گفته‌های آنها را یادداشت کرده‌اند، اظهار نظرهای موهنه نموده‌اند، از حرفاً پناهجویان نتایج بی‌جا و نامربوط گرفته‌اند و از آنها سوالهای غیرمعقولی کرده‌اند. این روش‌های برخورد موجب افزایش نگرانی و فشار بینتر بر اعصاب پناهجویان شده است. یک مثال بارز در این زمینه توسط پناهجویی ارائه شده که بلافاصله بعد از مصاحبه اش سوال و جوابهای انجام شده را مکتوب میکند:

پناهجو (پ): سلام.

مصاحبه‌گر (م): از اینکه تاریخهای مختلف برای مصاحبه شما تمدید شده گفتوگو نساید و از اصل مصاحبه شروع کنید.

پ: با عین تمام شد؟

م: شکایتی که شما میخواهید بنمایید در متن مصاحبه شما با وکیل مشاور هیئت شورای شهرستان درج شده و لازم به توضیح دیگری نیست. مدرک زندانی چگونه دست شما رسید؟

پ: مذرک از سه شهرستان . . . و . . . و . . . به خارج کشور بست شده و از آنجا برایم زمانی گردیده.

م: پاکت نامه را نشان دهید.

پ: در شرایط گونی هر لحظه اسکان بازرسی خانه از طرف میت ابلیس اینبی ترکیه میباشد. بنابراین آ را بقی نگذاشته‌ام.

م: من کاری ندارم باید یاکت نامه بدستم برسد. ما فکر میکیم این جعلی است.

پ: یعنی ۷ سال در زندان بوده‌ام جملی و دروغ است؟

م: ما چطور بدانیم برادرت اعدام شده؟

پ: او با تعداد زیاد دیگری اعدام شد که . . .

م: ما نیاس میگیریم با سازمان که چنین چیزی واقعیت دارد با نه؟

پ: نیاس بگیرید چون میدانم حرفهای من دروغ نیست.

م: تو چند مدت در زندان بودی؟

پ: در تاریخ . . . حکم زندان به من داده شد تا . . . ، اما من در . . . آزاد گردیدم.

م: چرا آنها تو را اعدام نمودند؟

پ: به خاطر برادرم بود که من را گرفتم. من کمکش مبکرم و سن ام کم بود.

م: تو در چه تاریخ فرار کردی؟

پ: . . .

م: در چه تاریخ از شهرت خارج شدی؟

پ: . . .

م: این تلکس که از سازمان داده شده با تعاریف شما مطابقت ندارد.
پ: شما جای من باشید که من این متن را فارسی می‌نویسم شما میتوانید بخوانید؟ بنابراین من انگلیسی نبایتم که بخوانم، اما اطیبان دارم که سازمان برایم تلکس زده.
م: باشد خودمان تساس می‌گیریم که آیا حروفهای شما صحبت دارد یا نه؟
...

م: چه شکجه‌ای به شما دادند؟
پ: من را با دست و یا می‌بستند، بعد با جریان الکتریکی با تلفن مغناطیسی من را شکجه میدادند. بعنوان نمونه . . .
م: ما تو را به بیمارستان می‌فرستیم تا بدانیم این آثار بر اثر شکجه تولید شده‌اند.
پ: خوب بفرستید.
م: تو . . . سال داشتی، اما . . . سال در زندان بودی و بعد آزاد شدی.
پ: این روشن است که رژیم پیش گفته است. برای اینکه نگویند حد زندانی سیاسی و حد بشر است یک عدد زندانیان را آزاد می‌کنند و به خاطر خالی نبودن عرضه عده‌ای زندانی سیاسی را هم آزاد می‌کنند.
م: یعنی در زندان را باز تعودند و گفتند بفرما بیرون؟
پ: نه هر عقده باید امضای میداریم.
...

با در نظر گرفتن گزارشات مکرر درباره روش ستیزه جویانه مصاحبه‌ها، عدم تقابل دفتر به در اختیار گذاردن اطلاعات معنی دار و راهنمایی‌های منسق شر به پناهجویان در ارائه تقاضای پناهندگی شان، و ادعاهای کارمندان دفتر در رابطه با "سواستفاده‌های" گسترده از روند پناهندگری توسط پناهجویان ایرانی در ترکیه، نهاد همبستگی شدیداً نگران است که روند پناهندگری گزینی دفتر شعبه ترکیه بخاطر اشتیاق آن برای مقابله با "سواستفاده‌گران" خود حقوق پناهجویان را مورد سواستفاده قرار داده است. در عرض دو سال گذشته، نهاد همبستگی گزارشات بسیاری در مورد کثربت چنین ادعاهایی از سوی کارمندان دفتر شعبه ترکیه دریافت کرده است. کارمندان دفتر شعبه ترکیه که با نماینده نهاد همبستگی صحبت نمودند نیز "مشکلات" روند پناهندگری را فقط مربوط به یک عرصه‌یعنی "سواستفاده"-یابان می‌گردند. به زعم گزارشات پناهجویان برخی از کارمندان این دفتر تا آنجا پیش رفته‌اند که در آغاز مصاحبه از پناهجو خواسته شده "دروغ‌هایش را ببرو ببریزد" و یا به پناهجو با این شرط کسک تعارف شده که تبیین‌برده داستانش دروغ بوده است" و یا برخوردهایی در همین راستا. (۴۸)

گرچه اظهارات نادرست یا مخفی نگاه داشتن حقایق از پیش آمدهای انکار تاییدی در روند پناهندگری هستند، هر نوع پیش‌فرض یا پیش‌ذهبی شک و تردید نسبت به پناهجو مغایر با "روح سخاوتمندانه" کتاب راهنمای و این ضرورت که باید به پناهجو امکان آبهره‌وری از شک و تردید داده شود- یعنی شک و تردید را به نفع پناهجو حل نمود. بند ۱۹۹ کتاب راهنمای می‌گوید: "اظهارات غیر حقیقی بخودی خود دلیلی بر محدود نمودن تقاضای پناهندگی نیست و این مستولیت مصاحبه‌گر است که چنین اظهارات ایرانی را در سایه گلابت شرایط حاکم بر پرونده ارزشابی کند." در ادامه توصیه شده که، بجای رد تقاضا، مصاحبه‌گر باید در هر مورد اظهار نادرست یا مخفی نگاه داشتن حقایق توضیحاتی که موجب این عمل شده است را جوینا شود. کتاب راهنمای همچنین در مورد بررسی خارج از موضوع وقایع مجزا شده هشدار میدهد و توصیه می‌کند که مجموعه تأثیرات وقایع بر منقضی مدد نظر قرار داده شود. (۴۹)

آنچه بطور جدی در مصاحبه‌های دفتر شعبه ترکیه غایب است تیاز به جلب اعتماد و ایجاد تفاهم با پناهجو است. چه از نظر عمومی و چه از نظر شخصی، مخفی کاری از خصوصیات مهم زندگی مردم ایران است. برای ادامه حیات در ایران، مردم مجبورند که ظاهر

به نادانی کنند، در مورد عقابشان، فعالیت هایشان و روابط و امیال و آرزوهایشان ساكت باشد یا دروغ بگویند، اینها طرقی هستند که مردم در مواجهه با دخالت‌ها، ارعاب و سرکوب دولت مفعلي برای ادامه حیات بکار می‌گيرند، برای اينکه به بهرين وجهي بتوان موارد مربوط به پرونده پناهجوی ایرانی را معلوم کرد و صحت آنها را سنجید، مصاحبه‌گر باید قبل از هر چیز حقایق فوق را درک کنند، در این رابطه، فقدان خصائص‌های پایه‌ای اجرای عدالت در مصاحبه، به واقع علت اصلی بی‌اعتراضی مضمون نسبت به دفتر شعبه ترکیه در میان پناهجویان ایرانی است.

روح حاکم بر مصاحبه‌های دفتر شعبه ترکیه موجبات نگرانی جدی است، زیرا آنها درست عکس مواردی عمل می‌کنند که در کتاب راهنمای توصیه شده، یک عامل مهم برای تغییر این روش کار گذارین بیش فرض‌های مشکل و تردید نسبت به پناهجویان است، کتاب راهنمای گوید مصاحبه‌ها باید تلاشی مشترک برای کسب تمام اطلاعات مربوطه باشند، هر گامی در خدمت جلب اعتماد پناهجو باید برداشته شود تا وی به درستی و بطور کامل سرگذشت خود را توصیف کند، نظارت افراد مستقل نیز ضمانت اجرایی دیگری است برای اطمینان حاصل کردن از اینکه مصاحبه‌گر کلیه سوالات لازم را از پناهجو بعمل آورده، به پناهجو فرست کافی برای جواب به سوالها را داده و کار خود را حرفه‌ای و غیرمغضبانه انجام داده است، در آخر، امکان درخواست فرچام بر اساس شخص اجرای آئین نامه در مصلاحه‌ها باید در اختیار پناهجویان گذارد شود.

● مشکلات مربوط به برقراری ارتباط

برقراری ارتباط عامل بسیار مهمی در مصاحبه است، اگر مکالمات بطور دقیق و صحیح ترجمه و تفسیر نشوند، پرونده پناهجو می‌چگاهد نمیتواند آنچنان که باید و شاید تکمیل شود و بطور عادلانه مورد ارزیابی قرار گیرد، مشکلات مربوط به نحوه ارتباط گیری بین مصاحبه‌گر و پناهجو مبتنانه منجر به این شود که سوالات طرح شده از سوی مصاحبه‌گر بدستی تفسیر نشوند و به جزئیات مذهب پاسخ‌های پناهجو با حساب کافی برخوردار نگردد، اشتباهات در ترجمه، مثلا عدم ترجمه یا ترجمه نادرست بخش‌های مهم آن، مبتنانه مثلاً تعیین صحت و سقم اظهارات پناهجو را بطور جدی تحت تأثیر قرار دهند، وقتی چنین مشکلاتی بروز می‌کند، بدون اینکه پناهجو تقصیرکار باشد، صحت و خاتمه اظهاراتش از سوی مصاحبه‌گر مورد شک قرار می‌گیرد و تذاخلات پناهندگی اش به نادرست مردود می‌شود.

امر ترجمه ضعیف‌ترین حلقة اتصال مراحل پناهندگان گزینی است، نه فقط مراجع بررسی کنند و تصمیم گیرنده اغلب به زبان مادری پناهجو صحت نمی‌کنند، بلکه آنها درباره فرهنگ غالب ملی پناهجوی، در موارد لازم، فرهنگ خاص گزینی که وی به آن متعلق است داشت کافی ندارند، اطلاعات و تحقیقات بسیاری درباره نسبت فرهنگی کلمات، نظریه‌ها، مفاهیم و برداشت‌ها، بعنوان متعی اشتباهات و سوتی‌بیر در مکالمه‌های جند فرهنگی موجود است، ترجمه و تعبیر غلط از اظهارات پناهجو توسط مترجم یا مصاحبه‌گر، هر قدر هم که پناهجو در ارائه کامل و دقیق درخواست پناهندگی اش کوشیده باشد، میتواند به مودود شدن درخواستش بینجامد، تفسیر قطعی ترجمه کامل و دقیق مصاحبه‌ها، اگر امری نامسکن نباشد بسیار مشکل است، اما یک روند پناهندگان گزینی مسئولانه باید با هوشیاری و دقت کامل آئین نامه اجرای عدالت در این زمینه را رعایت کند تا از پیش آمدن چنین اشتباهاتی تا حد امکان جلوگیری شود و یا امکان برطرف کردن آنها را فراهم نساید، کتاب راهنمای اجرای عدالت در این زمینه ضروری داشته است که پناهجو باید از امکانات ضروری، از جمله خدمات مترجمی لائق برای ارائه درخواست پناهندگی اش به مقامات مسئول برخوردار باشد (۵۰٪).

کمیود امکانات ترجمه در مصاحبه‌های دفتر شعبه ترکیه از شکایت‌های دانشی پناهجویان ایرانی است، مثال شگفت‌آوری که مورد توجه نهاد همبستگی قرار گرفته مربوط به استفاده از مترجم کُرد عراقی برای پناهجویان کُرد ایرانی است، این مورد از این لحاظ شگفت‌آور است که بعد از سالهای سال بررسی تقاضاهای پناهندگی کردی‌های ایرانی، دفتر شعبه ترکیه هنوز متوجه نشده است که

کُردهای ایران به لهجه سورانی صحبت می‌کنند که کاملاً با لهجه کورمانچی، زبان بعضی از کردهای عراق و از جمله مترجم مذکور، متفاوت است. برای یک پناهجوی کُرد که مصاحبه‌اش را مترجم کُرد عراقی ترجمه می‌کرده است کل مصاحبه نامهموم بوده است. اگرچه این پناهجو اعتراض می‌کند، اما برایش مترجم دیگری فراهم نمی‌کنند. در مصاحبه دیگری، زمانیکه پناهجو به عدم کنایت ترجمه اعتراض می‌کند، مصاحبه‌گر از مترجم کُرد عراقی که در اصل برای ترجمه از کُردی به انگلیسی دعوت شده بود، می‌خواهد که از فارسی ترجمه کند. این مترجم زبان فارسی را اصلاً روان و سلیس صحبت نمی‌کرده است. با این وجود، بقیه این مصاحبه به زبان فارسی انجام می‌شود.^(۵۱)

اشکال دیگری که مرزا گزارش شده است عدم ترجمه است. در حالیکه ترجمه دقیق مصولاً نیازمند توضیحات اضافه در مورد کلمات و معاهیم بکار رفته است، مترجم‌های دفتر شعبه ترکیه معروفند که مهارت خاصی در ترجمه چندین جمله در چند کلمه دارند. در کنار تأثیرات منفی که عدم ترجمه مستقیماً در ارائه پرونده پناهندگی دارد، پناهجویان که احساس می‌کنند اهمیتی به شنیده شدن دقیق و کامل اظهاراتشان داده نمی‌شود مصاحبه را با روحیه سی‌اعتمادی، استعمال و نایابی داده میدهند. چندین پناهجوی که خود مشارکی زبان ترکی میدانستند و با کارمندان ترک مصاحبه کرده‌اند، گزارش نموده‌اند که بخاطر کمی‌بدهی کار مترجمین آنها ترجمه داده‌اند با همان مقدار کم زبان ترکی، خود مستقیماً با گارمند مربوطه صحبت کنند. یکی از پناهجویان هنگامیکه خود با کارمند مربوطه شروع به صحبت به زبان ترکی می‌کند متوجه کمی‌بدهی ترجمه خود می‌شود. مثلاً در حالیکه مصاحبه‌گر از او پرسیده بود «خط ایدئونوژیک موسی چیست؟» مترجم از او خیلی ساده پرسیده بود که «موسی کیست؟». برخی مترجمین با استفاده از نت نامه یا پرس و جوی تلفنی با دیگر مترجمین درباره معنی یا مترادف کلمات مصاحبه‌ها را پیش می‌برند. که این تلاش بیشتر از آنکه به انتقال درست مکالمات نفسی برساند، بنا بر گزارشات رسیده، مانع است در مقابل ایجاد فضای اعتماد و صیغه بین مصاحبه‌گر و پناهجو.

همجین گزارش شده است که مترجمین در مصاحبه‌ها در مسائلی غیر از ترجمه نیز دخالت می‌کنند. آنها تصریفات و بیشنهادات شخصی به پناهجویان ارائه می‌کنند. در یک مورد در همان ابتدای مصاحبه مترجمی به پناهجو هنوز میدارد که مصاحبه‌گر او معروف است به اینکه پناهجویان سیاسی ایرانی را مردود می‌کند. با این هنوز از همان ابتدا ترس و نگرانی پناهجو را فرامی‌گیرد. در موارد بسیار دیگری، مترجمین بجای ترجمه پاسخهای پناهجویان، که در اعتراض به فضای تگ و محدود کننده مصاحبه بوده است، آنها را تحت فشار قرار داده‌اند تا دست از پاسخهای این چنینی بردارند.

واضح است که فقدان معیارهای صحیح برای انتخاب مترجم و عدم تامین منابع مورد نیاز، علل اصلی کمی‌بدهی امکانات ترجمه دفتر شعبه ترکیه است. تا همین اواخر، مترجمین از میان خود پناهجویانی که شناخته‌گشایان قبول شده است انتخاب می‌شوند. در مکالمه با برخی از این مترجمین، نهاد هستگی متوجه شده است که آنها بدون در نظر گرفتن معیارهای استانداره انتخاب شده‌اند و بدون هیچ آموزشی شروع به کار کرده‌اند. بسیاری از این مترجمین سابقه سیاسی داشته‌اند و بهمین ذلیل وقتی برای پناهجویانی که سابقه سیاسی متفاوتی با آنها داشته‌اند ترجمه می‌کرند به آنها با می‌اعتمادی و شک نگاه می‌شده است. یک پناهجوی سیاسی گزارش نموده که بخاطر عدم اعتماد به مترجمش، که قبلاً در رژیم شاه فردی ارتضی بوده است، بجای ارائه حقایق مربوط به گذشته‌اش، داشا حرفاهاش را سانسور می‌کرده است. از تابستان ۱۳۹۶، دفتر شعبه ترکیه مترجمین جدیدی را از طریق آگهی در روزنامه‌های ترکیه استخدام نموده است. گزارش رسیده است که مترجمین تازه استخدام شده بستگی هایی با ایران دارند که موجب شک و می‌اعتمادی بیشتر پناهجویان شده است. پناهجویان از اینکه اظهاراتشان درباره تعقیب و آزار در ایران از طریق مترجمینی که مرتباً به ایران رفت و آمد می‌کنند به دولت ایران درز گند. در ترس و اضطراب هستند.

عامل دیگری که خاصاً می‌تواند مشکلات ترجمه در دفتر شعبه ترکیه را افزایش دهد آن است که پناهجو اغلب در معاصره سه زبان

قرار میگیرد. گرچه زبان رسمی دفتر انگلیسی است اما طبق تعریفهای خود نهاد هستگی، گزارشات رسیده از پناهجویان و روایت مترجمین، برخی از کارمندان حقوقی دفتر این شعبه زبان انگلیسی را به خوبی نمیدانند. تحت چنین شرایطی جزئیاتی مهم میتواند بخاطر سیس نبودن مصاحبه‌گر در ارائه سوالهایش و ناتوانی او در برداشت دقیق از پاسخهای پناهجو نادیده گرفته شوند. پناهجویان مواردی را گزارش کرده‌اند که مشکلات مکالمه بین مصاحبه‌گری که زبان انگلیسی را حتی کمتر از مترجم میدانسته، با مترجم مصاحبه را به بنست کثایده است. چنین مواردی از سوی مترجمین نیز گزارش شده‌اند.

اشکالات ترجمه‌ای را نمی‌توان به آسانی برطرف کرد. اما بعلت آنکه چنین اشتباهاتی میتواند منجر به بازگرداندن فردی به کشورش و مورد تعذیب و آزار گرفتن او شود، باید نهایت دقت و توجه را در این زمینه به خرج داد. انتخاب مترجمین بر اساس معیارهای استاندارد و آموزش آنها میتواند به نحو قابل توجهی از این مشکلات بکاهد. بیطریقی و تکلم سیس زبان مربوطه توسط مترجم و آشنایی او با فرهنگ پناهجو از دیگر ضروریات هستند. بازخوانی یادداشت‌های مصاحبه برای پناهجو بمنظور تبیین صحیح و تکمیل بودن آنها ضبط مصاحبه بر نوار صوتی و ضیمه کردن آن در پرونده همچنین حق دسترسی و رؤیت پرونده توسط پناهجو و فراهم آوردن امکانات فرجم خواهی موثر بدبال ارائه کتبی علاوه و کشیانی که منجر به حکم منفی روی پرونده شده است میتواند تا حد زیادی اشکالات در ترجمه را جبران کند. در کشورهای دیگر همواره تعدادی از احکام مردودی بر اساس اشتباهات در ترجمه امکان بررسی مجدد می‌باشد. به احتساب قوی، در صورت موجود بودن امکانات کشف اشتباهات ترجمه‌ای در دفتر شعبه ترکیه، تعدادی از پرونده‌های پناهجویان ایرانی که مردود شده‌اند نیز میتواند در این دفتر بر همین اساس امکان بررسی مجدد باشد.

● استیضاف (فرجام)

آرمن واقعی هر سیستم حقوقی در نوعه برخورده آن به اشتباهاتش است. بویژه در شرایطی که اشتباهات میتوانند منجر به عوقاب اسف‌بار و غیر قابل ترمیم شوند. اگر صلاحیت پناهندگی افراد بدستی تشخیص داده شود، معمولاً به کشورشان بازگردانده خونده شد. که این میتواند آنان را در معرض شکجه با مرگ قرار دهد. دلوری روی تقاضای پناهندگی امر ساده‌ای نیست. بنکه محاجه یک ارزیابی بعنوان از شرایط عینی و ذهنی ترس و هراس فرد متفاوض است. دلایل متعددی میتواند باعث اشتباه در این ارزیابی شوند. از جمله ضبط اشتباه موارد پرونده، نادیده گرفتن با استنباط نادرست حقابق پرونده، برداشت اشتباه از صحت و سقم ادعاهای پناهجو، و همچنین کاربرد اشتباه معیارها و تعاریف مربوط به پناهندگی. حق فرجم خواهی بصورتی معنی دار و نتیجه بخش یکی از صفات‌های اصلی آئین نامه‌ای اجرایی عدالت در روند پناهندگان گزینی است. کمبینه اجرایی کمیساریاتی عالی توصیه می‌کند که اگر متفاوض بعنوان پناهندگان شاخته نمی‌شود، آنگاه باید مدت زمان معقولی را تعیین کرده که متفاوض برای بررسی رسمی مجدد پرونده اش تا عمان مقاماتی که در مرحله اول تصمیم گرفته‌اند و یا از مقامات دیگری، چه اداری و چه قضائی مطابق سیستم جاری تقاضای فرجم کند.^{۱۵۳} حتی اگر پرونده‌ای آشکارا بی‌پایه و اساس ارزیابی شود، کمیساریاتی عالی توصیه می‌کند که باید قبل از اخراج متفاوض مردد شده به وی فرصت فرجم خواهی حکم منفی داده شود.^{۱۵۴} در راستای تأکید مجدد بر ضرورت وجودی یک مرحله فرجم خواهی رسمی و عادلانه، کمیساریاتی عالی اصول پایه‌ای متعددی را الزام آور دانسته است.^{۱۵۵}

گرچه این ضرورت [استیضاف برای بررسی رسمی مجدد] بصورت کلی درج شده، از دیدگاه کمیساریاتی عالی ملل متحد برای پناهندگان نظریه ایجاد شده درباره استیضاف برای بررسی رسمی مجدد، چه این بررسی مجدد اداری باشد چه قضائی، باید شامل اصول پایه‌ای برای تأمین عدالت باشد. مثل امکان حضور متفاوضی در مقابل هیئت بررسی مجدد و امکان مشاوره و نایابی گزینی حقوقی برای متفاوضی در اولانه پرونده‌اش، ممکن بودن بررسی مجدد بر کلیه شواعده و مدارک

مربوطه و بر کاربرد معقول و یکسان معيارها و تعاریف مربوط به پناهنده طبق رهنمودهای مندرج در کتاب راهنمای کیساریای عالی اعتقاد دارد نظریه ایند شده درباره اجرای عدالت هیچین سلسله فراغم آوردن اساس و علل حکم ابلاغ شده از سوی هیئت بررسی مجدد است، تا مقاضی از اینکه از مصالحه‌ای عادله بخوردار بوده است و معيارها و تعاریف مربوطه در مورد پرونده‌اش بکار برد شده‌اند، اکنون اطمینان حاصل کرد، [تاکید اعماق شده است]

گرچه در روند پناهندگی دفتر شعبه نرکیه تعداد زیادی از پرونده‌ها به مراحل فرجم میرسند و تعداد قابل توجهی در همین مراحل - یعنی "بررسی مجدد" (پرونده‌هایی که برای بار اول مردود شده‌اند) یا "بازگشایی پرونده است" ایند که بسته شده یعنی حکم قطعی و غیر قابل ارجاع گرفته‌اند - جواب مثبت گرفته‌اند (۵۶) پناهجویان از هیچ امکان معنی داری برای بهره‌وری از اصول پایه‌ای که فوق ذکر شد بخوردار نیستند. همانطور که قبلاً توضیح داده شد، پناهجویان هیچگونه مشاوره و نمایندگی حقوقی در هیچ مرحله‌ای دریافت نمی‌کنند. همانطور که پالین تر توضیح داده شد، امکان داشتن مصالحه با مستول بررسی مجدد پرونده به همه پناهجویان داده نیشود، حتی در مواردی که پرونده برای بار اول رد شده است. گذشته از همه اینها، دسته‌ای پناهجویان به هر حال در گرفتن هر گونه نتیجه بالرزشی بسته است. زیرا زمینه‌ها و علی که بر اساس آنها حکم منعی ابلاغ شده در اختیارشان گذاشته نمی‌شود، لذا، مقاضیان پناهندگی به هیچ ترتیبی از داشتن مصالحه‌ای عادله و از کاربرد صحیح معيارها و تعاریف مربوط به پناهندگی نسبوتند اطمینان حاصل کردند. چه رسید به اینکه اکنون اطمینان حاصل کنند. (۵۷)

عدم ارائه علل مردودی در هر دو مورد پرونده‌های ردی، چه آنها که برای بار اول جواب منعی گرفته‌اند و چه پرونده‌هایی که آشکارا بی‌پایه و ساس" یا "نواستفاده گرانه از امکانات پناهندگی" ارزیابی شده‌اند و باید ابتدا حکم بازگشایی دریافت کنند صدق می‌کند. در این زمینه، جالب است که بدانیم با وجود اینکه پناهجویان مردود شده کوچکترین اطلاعاتی از علل ردی خود ندارند، دفتر شعبه نرکیه در نامه اعلام حکم منعی از آنها می‌خواهد که در نامه فرجم، علت درخواست بررسی مجدد پرونده را با ذکر دلایل توجیه کنندگی باشد. نهاد همین‌گی با بررسی تعدادی از نامه‌های فرجم ارسال شده به این دفتر متوجه شده است بجز در مواردی که صحبت‌های پناهجو در مصالحه‌هاییش ناتمام مانده، و در نتیجه پناهجو در نامه فرجم صحبت تازه‌ای داشته، معمولاً در نامه‌های فرجم مطابق غیر از آنچه که در مصالحه‌های قبلي ارائه شده مطلب تازه‌ای مطرح نمی‌شود.

در شرایطی که نامه‌های فرجم آنچنان که باید محتوى و مضمون مشری ندارند، درخواست‌های فرجم اساساً بر پایه اطلاعاتی که در پرونده موجود است بررسی می‌شوند. همانطور که قبلاً گفته شد، بعلت محرومانه بودن پرونده‌ها، ابهامات، تاهمگویی‌های در اظهارات و مدارک، اشتباهات ترجمه‌ای و اسناد و مدارکی که ممکن است گشته و یا در پرونده وارد نشده باشند به احتمال زیاد هیچگاه کشف نمی‌شوند. در نتیجه، به میزانی که در نهیه و تکمیل پرونده موجود پناهجو سهل‌انگاری بعمل آمده باشد، مستول بررسی مجدد از شرایط نامطلوب تری برای پذیرش درخواست فرجم و یا تجدیدنظر در حکم منعی بخوردار خواهد بود. زمانیکه بررسی درخواست فرجم بر اساس پرونده‌های ناقص یا آشکال دار ممکن باشد، نتیجه آن فقط اتفاف وقت مستول بررسی مجدد نیست بلکه مقاضی پناهندگی نیز محدود فرسته‌های موجود برای درخواست فرجم را بیهوده از دست می‌دهد. بعلاوه، بخاطر طولانی بودن فرجم، احتمال اینکه اجازه اقامت فرد پناهجو باطل شود بسیار بالا است که صرف‌نظر از نتیجه رای نهایی، خطر بازگرداندن پناهجو را بلا میزد. (۵۸)

گرچه کارمندان دفتر شعبه نرکیه ایند علل مردودی پرونده در آغاز مصالحه مربوط به فرجم بطور شفاهی به پناهجو داده می‌شود، این امکان در هیچ کجای "اطلاعیه" نیامده است و از هیچ طریق دیگری نیز پناهجویان از موجودیت حق شنیدن علل مردودی پرونده‌شان مطلع نیگرددند. در واقعیت امر، اغلب پناهجویانی که این مرحله را پشت سر گذاشته‌اند، عکس این موضوع را نهاد

نموده‌اند، یعنی هیچگاه در آغاز مصاحبه فرجم از علل مردودی پرونده در مراحل قبل باخبر نشده‌اند. تعداد کمی که معتقدند توضیحی در این مورد به آنها داده شده ابراز گرده‌اند که این توضیحات بسیار قلیل و بی محتوا بوده است. بعنوان مثال، به برخی از اعضا و هواداران سابق گروه‌های سیاسی گفته شده است باید استشهادنامه‌هایی از سازمانهای خود فراهم کنند. چرا که در غیر اینصورت ادعای آنها موثق نخواهد بود. برخی از این متقاضیان دلایل منطقی از این نموده‌اند که نشان میدهد چرا فراهم کردن چنین استشهادنامه‌هایی برای آنها مقدور نیست و یا، در عوض، مدارک شفاهی با کمی دیگری برای اثبات ادعای خود فراهم آورند که متساقانه بدون هیچ توضیحی مورد قبول مسئول بررسی مجدد واقع نشده است. در موارد دیگری که بنظر متقاضیان آمده است از منابع بیرونی مدارک و شواهدی بر علیه پرونده‌شان بکار گرفته شده است. مسئولین بررسی مجدد هیچ توضیحی مبنی بر اینکه چرا این مدارک و شواهد بنظر موثق‌تر از اظهارات و مدارک پناهجو ارزیابی شده‌اند به آنها نماده‌اند. به متقاضیان دیگری که از سوی سازمانهای خود استشهادنامه ارائه کرده‌اند گفته شده که اظهارات آنها با محتوای استشهادنامه مغایرت دارد، بدون اینکه به آنها فرصتی برای بازرسی متن اصلی سند مربوطه داده شود.^(۵۹)

در هر صورت، حتی اگر علل مردودی پرونده، بدون استثنای بطور صحیح و کامل، در آغاز مصاحبة فرجم داده شود، باز هم امکان مقابله عادلانه با آنها را به پناهجو نخواهد داد. برای اینکه پناهجویی بتواند پذیرش درخواست فرجم‌اش را به مسئولین بقوایه و نهایتاً در مرحله فرجم قبولی یگیرد، باید مدنها قبل از مصاحبة فرجم علل مردودی پرونده خود را بداند تا قادر باشد بهنگام مصاحبه فکر شده و بطور موثر با آنها برخورد کند.^(۶۰) بالاخره، چنین روشی برای مطلع ساختن پناهجویان از علل مردودی پرونده، برای آنسته از افرادی که هیچگاه به آنها مصاحبة فرجم داده نمی‌شود، مطلاعاً ناعادلانه است. همانطور که در نامه‌های مردودی ذفتر شعبه ترکیه آمده است، به همه افراد فرجم خواه مصاحبه مجددی داده نمی‌شود. نهاد همبستگی از پرونده‌های متعددی باخبر است که در بررسی مجدد نمکان مصاحبه در اختیارشان گذاشته نشده است و هیچگاه امکان شنیدن علل مردودی پرونده‌شان را نداشته‌اند.

تحقیقات نهاد همبستگی از پناهجویان در رابطه با نوع سوالهای مسئولین بررسی مجدد پرونده و مدت زمانی که مصاحبه‌های فرجم بطور می‌انجامد نشان میدهد که برخی از مصاحبه‌ها بطور سرسی و فاقد امکانات برای یک بررسی واقعی جدید، کامل و بیطرفانه از واقعی ارائه شده و صحت و سقم اظهارات پناهجو انجام شده‌اند. تعدادی از این مصاحبه‌ها فقط بسته دقتیه بطول انجامیده‌اند و فقط شامل چند سوال بلی-خیر، تاریخهای ساده و در مورد اعضای فامیل پناهجو بوده‌اند.

پناهجویانی که پرونده‌هایشان بسته شده (پرونده‌هایی که آشکارا بی‌پایه و اساس نداشتند) از امکانات پناهندگی گزینی ارزیابی شده‌اند در مرحله فرجم خواهی، بمراتب ناتوان‌تر هستند. زیرا برای بازگشایی مجدد پرونده، باید اطلاعات جدیدی به پرونده خود اضافه کنند و این در حالی است که آنها حتی مطمئن نیستند آیا اطلاعات ارائه شده در مراحل اول بطور کامل تفهم شده‌اند و موره ارزیابی قرار گرفته‌اند یا نه. نهاد همبستگی معتقد است که پرونده‌های متعددی صرفاً بخاطر ارائه نادرست یا مخفی نگاه داشتن حقایق جزئی مردود شده‌اند. این نحوه ارائه خود بر اساس دلایل مشخصی صورت گرفته بطوریکه تحت شرایط دیگری پناهجو بغضین قادر بوده است پناهندگان بودن خود را اثبات کند.^(۶۱) از آنجا که هیچ تعریضی از مشخصات مربوط به پرونده‌هایی که آشکارا بی‌پایه و اساس نداشتند از امکانات پناهندگی گزینی قلمداد می‌شوند موجود نیست، امکان مقابله‌ای عادلانه و موثر با چنین احکامی هم وجود ندارد.

کمیته اجرایی کمیساریای عالی گفته است که پرونده پناهندگی فقط در صورتی باید آشکارا بی‌پایه و اساس ارزیابی شود که توضیح مقلبانه^(۶۲) و یا "کاملاً بی‌ربط به معیارها و تعاریف مربوط به موقعیت پناهندگی" مندرج در کوانتیون ۱۹۵۱ ملل متحده و با دیگر معیارها و تعاریفی که می‌توان بر اساس آنها اعطای پناهندگی را توجیه کرد باشد^(۶۳) لیکن در صورت فقدان ضمانت‌های آنین نامه‌های اجرای عدالت که تنها طریق اطمینان یافتن از بی‌اساس بودن تقاضای پناهندگی است، پرونده می‌تواند ناعادلانه بی‌اساس

قلضاد شده باشد. در همین راستا، اگر ضمانت‌های اجرایی برای داشتن امکان مقابله با چنین احکامی بر اساس نقد از برداشتها و ارزیابی نجات شده از محتوای پرونده، کاربرد قوانین و روند ارزیابی وجود نداشت باشد، آنگاه پناهندگان واقعی میتوانند به اشتباه به دست‌های آزاردهنده‌گانشان بازگردانده شوند. کمیسarisای عالی صریحاً «خصوصیت ماهیتی» حکمی که پرونده را آشکارا بی‌باشه و اساس و سوابق از قلمداد نموده ذکر نموده. این سازمان همچنین تواقب جدی احکام اشتباه برای مقتاضی و در نتیجه ضرورت اینکه چنین تصمیماتی حتیماً باید در سایهٔ ضمانت‌های مناسب اجرای عدالت صورت گیرند [تاکید اضافه شده است] را برشارده است.^{۷۲}) حق بررسی مجدد پرونده بطور کامل و موثر تبایه برای پرونده‌هایی که آشکارا بی‌باشه و اساس قلمداد شده‌اند بدور ریخته شود.

رفتار ناعادلانه دفتر شعبهٔ ترکیه با پناهجویان پرونده بسته از این نظر نیز موجب نگرانی جدی است که چنین افراد فراموش خواهی از نظر این دفتر مهر تقدیمی اهمیت برای کمیسarisای عالی^{۷۳} میغورند. که در واقع بین معنی است که مأمورین دولتی ترکیه حق بازگرداندن آنها را به ایران دارند. معمولاً چندین ماه طول می‌کشد تا به درخواست پناهجوی برای بازگشایی پرونده اش رسیدگی شود. یعنوان مثال، نهاد همینگی هم اکنون در حال پیگیری پرونده‌ای است که از سپتامبر ۱۹۹۴ بسته اعلام شده. علی‌رغم اینکه پناهجوی مذکور چندین درخواست بازگشایی، که در این مورد شامل اطلاعات و مدارک مهم تازه‌ای نیز هست، به دفتر شعبهٔ ترکیه ارسال نموده هنوز پاسخی در جواب به درخواست فراموش دریافت نکرده است. اجازهٔ اقامت پناهجوی مذکور بزودی به پایان خونده رسید و وی، هر نحظه نیز میتواند بعلت مردود شدن پروندهٔ پناهندگیش از طرف مقدمات ترکیه، حکم اخراج دریافت کند. نهاد همینگی از پروندهٔ چندین پناهجوی دیگری باخبر است که قبل از بازگشایی پرونده‌شان از سوی دفتر شعبهٔ ترکیه توقیف موقتی ترکیه حکم اخراج گرفته‌اند. پلیس ترکیه به برخی از این پناهجویان گفته و یا مدارکی نشان داده است مبنی بر اینکه علت اخراج آنها اطلاع از مردودی پروندهٔ پناهندگی شان توسط کمیسarisای عالی است. بعلت آنکه هیچ روش رسمی برای ارائه درخواست بازگشایی پرونده بسته در طی مدت زمان منطقی وجود ندارد و بازگرداندن پناهجو به کشورش بازه شده درخواست بازگشایی به تعویق نمی‌افتد. پناهجوی فراموش خواه میتواند به آسانی فبل از آنکه تبعیجهٔ تفاصیل فراموش روشن شود بزور به کشورش بازگردانده شود.^{۷۴}

با توجه به اینکه مرحلهٔ فراموش خواهی رسمی و مشخصی برای پرونده‌های بسته وجود ندارد، بنظر میرسد که علت باز شدن پرونده‌هایی که در گذشته به آنها رسیدگی شده عوامل دیگری است. تا تابستان ۱۹۹۶، پناهجویان در اغلب موارد بازگشایی پرونده خود را به تلاش‌های سخت و بیگیرانه خود در «عمل فشار» به دفتر شعبهٔ ترکیه مربوط می‌دانستند. یکی از راه‌های مسؤول فشار بر این دفتر تحسن‌های درازمدتی بود که پناهجویان در مقابل این دفتر به آن دست میزدند. همچنین پناهجویان به هنگام ورود و خروج کارمندان دفتر، مرتباً درخواست بازگشایی پرونده خود را به آنها یادآوری میکردند. در نتیجه، بالآخره توسط یکی از کارمندان به داخل دفتر فرا خوانده میشدند و به آنها مصاچه تازه‌ای با این تذکر که «این هیچ تفصیلی برای جواب قبولی نیست» داده میشدند. تابستان ۹۶ که پلیس ترکیه بطور ناگهانی هجوم بیشتری به ایرانیان پناهجوی وارد آورده است، پناهجویان حتی نیتوانند برای فشار آوردن بر دفتر شعبهٔ ترکیه به متظور بازگشایی مجدد پروندهٔ هایشان جلوی در این اداره ظاهر شوند و تعداد پرونده‌هایی که مجدداً مورد بررسی قرار گرفته‌اند بطور قابل ملاحظه‌ای کاهش یافته است. نهاد همینگی از سیاری درخواستهای بازگشایی مطلع است که از آن زمان ارائه شده‌اند و شایسته تجدید نظر هستند اما هنوز مورد ملاحظه قرار نگرفته‌اند.

اگر مکالمه موثق دارد و کلامی برای فراموش خواهی موجود باشد، مشکلات بسیاری برطرف خواهد شد. در این رابطه، باید مقررات رسمی و مشخصی در دفتر شعبهٔ ترکیه برقرار شوند تا هیچ پناهجویی که در مرحلهٔ فراموش است از حمایت این دفتر در مقابل بازگشت اجرایی، که به بی نیجه بودن درخواست فراموش می‌انجامد، محروم نشود. راهی دلایل مشخص مردودی پرونده به شخص پناهجو شرط ضروری برای معنی دار بودن مرحلهٔ فراموش است. پناهندگان و مدافعين آنها

باید بتوانند نسخه کتبی مصاحبہ‌ها و دلایل مردودی پرونده را قبل از ارائه درخواست فرجم بالارسی کند. اخلاصات و مدارک ارائه شده توسط نمایندگان و مدافعان باید در تصمیم گیری مد نظر گرفته شده و با آنها در محتوی برخورده شود.

۷. نتایج و توصیه‌ها

بدون تردید، هرگز تضییی وجود ندارد که در امر تعیین واجد شرایط پناهندگی بودن افراد—طبق ضوابط کنوائیون ۱۹۵۱—اشتباهی رخ نخواهد داد. اما، همانطور که در این گزارش آمده است، در غیاب صفات‌های معین اجرای عدالت هر گونه روند پناهندگی‌یابی غیر منصفانه، خطایزدیر و غافل شرایط لازم برای اتیام اشباختات خواهد بود. عدم پیروی از معیارهای پایه‌ای برای بررسی عادلانه پرونده‌ها که از سوی خود کمیسواری‌ای عالی اعلام شده است، بزرگترین تقصیه در روند پناهندگی‌یابی دفتر شبهه ترکیه است.

نهاد همبستگی نگرانی عمیق خود را درباره روند پناهندگی‌یابی دفتر شبهه ترکیه ابراز می‌کند، چرا که این دفتر در حال حاضر تنها نهاد جامعه بین‌الملل است که پناهجویان ایرانی را در مقابل نقض موارد کنوائیون ۱۹۵۱ از سوی مقامات ترکیه حمایت می‌کند. دولت ترکیه، در سیاستهای خود نسبت به پناهندگان ایرانی نه رهنمودهای کمیسواری‌ای عالی در مورد پناهندگی‌یابی را عادلانه اجرا کرده است و نه تعهد خود نسبت به اصل عدم بازگرداندن پناهندگان را رعایت نموده. نهاد همبستگی از کمیسواری‌ای عالی مصراحت می‌خواهد که با جدب تمام و خارج از درهای پسته عمل کند و مقامات ترکیه را ملزم سازه که کنوائیون ۱۹۵۱ و استاد دیگر مربوط به حمایت از پناهندگان را رعایت کند.

تا آنجاییکه مربوط به روند پناهندگی‌یابی دفتر شبهه ترکیه می‌شود، نهاد همبستگی از کمیسواری‌ای عالی قویاً می‌خواهد که به صفات‌های پایه‌ای اجرای عدالت توجه کافی نشان دهد تا هیچ پناهندگی‌یابی ای به اشتباه از حمایت این دفتر محروم نشود. این دفتر باید علناً متعدد شود که هیچ پیش فرض منفی درباره صحت ادعای ایرانیان اعمال نکند. نهاد همبستگی با هدف اشاعه روندی عادلانه و جامع برای پناهندگی‌یابی، ۱۶ توصیه را به این دفتر ارائه می‌کند. تا زمانی که معیارهای مناسب و موثری برای جبران ضعف‌ها و ناقصی در روند کنونی به مرحله عمل در نیامده اند هیچ پناهجویی نباید از سوی دفتر شبهه ترکیه مهر تقدیمی اهابت برای کمیسواری‌ای عالی باخورد و از حمایت در مقابل بازگرداندن اجرای محروم بماند. نهاد همبستگی از کمیسواری‌ای عالی قویاً می‌خواهد که پروانه پناهجویانی که قبلاً مورد بررسی قرار گرفته‌اند و مردود اعلام شده‌اند را مجدداً با نهایت دقت و بطور جامع مورد بررسی قرار دهد. پرونده چنین افرادی باید فوراً بطور رسمی باز شده و به مسئولین دولتی ترکیه پایشی صریحاً تذکر داده شود که این افراد نباید اعبارا بازگردانده شوند. امکان بررسی مجدد چنین پرونده‌هایی از سوی مرجع دیگری از کمیسواری‌ای عالی، مثل مرکزیت آن باید در نظر گرفته شود. تمامی این اقدامات باید هر چه سریعتر به اجرا در آیند.

توصیه‌های زیرین بر اساس صفات‌ها و تهدیاتی است که در میان بسیاری از روندهای پناهندگی‌یابی بین‌المللی، چه اداری و چه قضایی، رایج است اما مناسفانه در سیستم شبهه ترکیه کمیسواری‌ای عالی حضور ندارد.

مشاوره حقوقی و امر وکالت/نمایندگی

- اخلاصات دقیقی از مکانیزم پناهندگی‌یابی که شامل مراحل تشکیل و بررسی پروانه پناهندگی و معیارهای بکار گرفته شده برای ارزیابی پرونده می‌شود—باید بطور کتبی و متنها قبل از مصاحبه در اختبار کلیه پناهجویان گذاشته شود.
- در هر مرحله از بررسی پروانه پناهندگی پایشی مشاوره و کمک حقوقی برای پناهجو بطور فردی تأمین شود. ترتیبی باید اتخاذ شود تا کارمندان حقوقی که نقش تصمیم گیرنده در پرونده ندارند، وکلای داوطلب و یا افراد عادی تعلیم دیده، بخصوص

کانی که به زبان فارسی صحبت میکنند. پناهجویان را برای آماده کردن پرونده هایشان باری رساند. در صورت لزوم، باید برای همکاری با سازمانهای غیر دولتی و وکلای بوسی اقدام شود.

- به پناهجو بایسی حق به همراه داشتن وکیل/نماینده اش در مصاحبه اعطای شود. وکیل/نماینده باید بتواند آزادانه از موکل خود سوال های روشنگرانه نماید و از جانب او مطلب توضیحی و روشنگرانه ارائه کند. عرضحال های کتبی که از جانب وکلا/نماینده گان ارائه میشوند باید در تصمیم گیری روی پرونده مد نظر قرار گرفته شود.

حقوق پناهجو در مصاحبه

● باداشت هایی که در طول مصاحبه برداشته میشوند باید برای پناهجو بازخوانی شوند و حق تغییر و نصحیح آنچه که از او مبط شده، قبل از امضای متن مصاحبه، به پناهجو داده شود. قبل از تصمیم گیری روی پرونده، بایستی نسخه ای کتبی از مصاحبه در اختیار پناهجو و وکیلش/نماینده اش گذاشته شود.

● حقوق پناهجو در مصاحبه باید تعیین شوند و اطلاعات کامل از این حقوق و چگونگی اعتراض در صورت عدم رعایت آنها در اختیار پناهجویان گذارده شود.

● مصاحبه ها باید مصالحة آمیز و خالی از سیزه با ادعاهای و ابرازات پناهجو باشند. به منظاضیان پناهندگی باید امکان شنیدن اعتراضات بدینه مصاحبه گر به پرونده شان داده شود و قبل از آنکه در مورد پرونده آنها تصمیم گیری شود باید امکان مقایله با این ابرازات را در مقابل فرد تصمیم گیرنده داشته باشد. در صورت لزوم، باید مصاحبه های اتفاقه نزدی، قبل از تصمیم گیری روی پرونده، برای پناهجو فراهم شود.

● بایستی امکان نظرارت بر روی مراحل مصاحبه وجود داشته باشد تا از جو حمایت آمیز و کامل و منصفانه بودن سوابقها در مصاحبه اطمینان حاصل شود. برای حصول اطمینان از غیرمضرانه و خالی از تعصب بودن تصمیمات گرفته شده، روی پرونده ها، باید درصد قبولی هر تصمیم گیرنده مورد ملاحظه قرار گیرد و در صورت درخواست برای بورسی در اختیار عموم گذاشته شود.

● مترجمین باید بر اساس معبارهای معین انتخاب شوند و قبل از شروع به کار مورد آموزش قرار گیرند.

● منظاضیان پناهندگی باید مجاز به برداشتن باداشت در طول مصاحبه باشند.

● برای تضمین کافی، دقیق و بی طرف بودن مصاحبه ها و رفع اعتراضات بمحض موقت، مصاحبه ها باید بر روی نوار صوتی ضبط شوند. نوارها باید در صورت درخواست پناهجو یا وکیل/نماینده اش برای مکتوب شدن در اختیار آنها گذارده شود.

فرجام خواهی:

● مراحل فرجام خواهی باید رسماً تعیین شوند. بطوریکه تمام افراد فرجام خواه، از جمله افرادی که پرونده شان آشکارا بی پایه و اساس و یا شواستفاده گرانه ارزیابی شده، از حمایت کافی در مقابل اخراج از کشور، در تمامی مدت زمانی که تقاضای فرجام شان مورد بررسی است، برخوردار شوند.

● بیانیه ای کتبی در مورد کلیه علل ردی هر پرونده، که شامل علل مربوط به وقایع درج شده در پرونده و علل مربوط به معیارها و قوانین میشوند. باید مدتیها قبل از بیان یافتن مهلت ارائه تقاضای فرجام در اختیار پناهجو گذاشته شود. دستک اگر دلایل بطور شفاهی به اطلاع پناهجو رسانیده میشوند، باید برای اعلام این دلایل بک جلسه خاص با پناهجو ترتیب داده شود. این جلسه باید قبل از بیان یافتن مهلت ارائه تقاضای فرجام تشکیل شود.

- بروندۀ های مربوط به پناهندگی باید برای نظارت پناهجو و وکیلش/نماينده اش باز باشد. پناهجویان بايستی اجازه داشته باشند تا اطلاعات مخابر با حقایق پرونده شان را که بدست دفتر شبه ترکیه ميرسد بازبینی و بررسی کنند. اطلاعاتی که منابع آنها را نمیتوان برای پناهجو فاش نمود، باید مورد قبول قرار گیرند.
- حق فرجم خواهی نباید تنها منحصر به بروندۀ هایی باشد که قادر به ارائه اطلاعات جدید هستند. این حق باید اعتراضات مربوط به ارزیابی از حقایق پرونده، معیارهای بکار گرفته شده، و نقایص مربوط روند پناهندگی را نیز شامل شود.
- بخاطر محدودیت هایی که در امر تقاضای فرجم از یک ارگان واحد وجود دارد، تمهداتی باید فراهم شود که فرجم خواهی نهایی نزد بعض مستقل دیگری، بطور مثال مرکزیت کمیساریای عالی، صورت گیرد.
- وکلا/نماينده‌گان باید در مرحله فرجم خواهی نیز مجاز به ایجاد نقش خود باشند.

United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) A

United Nation Convention Relating to the Status of Refugees X تابعیت ملی (Conference of Plenipotentiaries on the Status of Refugees and Stateless Persons) در ۲۸ نویembre ۱۹۵۱، تا دسامبر ۱۹۵۲ کشور عضو این کنوانسیون شده‌اند.

۳. در این گزارش پناهجو به افرادی اطلاق شده که موقعیت پناهندگی آنها هنوز توسط مراجع مسئول بررسی شناخته نشده و "پناهندگی" در مورد افرادی بکار گرفته شده که موقعیت پناهندگی شان بررسی شناخته شده.

۴. موقعیت پناهندگی گروهی به وضوح در اسناد کمیسیونی عالی ابراز شده است. برای چندین ده قطعنامه‌های مجمع عمومی ملل متحد در شرایط ویژه‌ای دامنه مشمولیت کمیسیونی عالی را به افرادی که طبق تعریف کنوانسیون حائز شرایط پناهندگی نمی‌باشد اما در وضعیت مشابه بر می‌برند بسط داده است. اصطلاح "پناهندگی مطابق مشور" ("mandate refugee") به این مقوله (رجاع می‌شود و هر دو مورد "پناهندگی متعارفی" ("Convention refugee")) و "پناهندگی غیر متعارفی" ("non-Convention refugee") را شامل می‌شود. بنوان هنال، بحث بیش از یک دهه، ویناسی‌هایی که جمهوری سوسیالیستی ویشنام را بدون اجازه خروج ترک میکردند بنوان "پناهندگی مطابق مشور" شناخته می‌شوند.

۵. منعقدات کمیته اجرایی کمیسیونی عالی ملل متحده برای پناهندگان (EXCOM) شماره ۸ (جلد ۲۸) (۱۹۷۷)، پاراگراف (d).

۶. گرچه دولت ایران در این رابطه ناقص تعهدات بین‌المللی خود بویژه در رابطه با رفتار غیر انسانی با پناهندگان افغانی و برگردانی اجباری آنها بوده است، کمیسیونی عالی هیچگاه عنان به رفتارهای این دولت اتفاق نموده است.

TURKEY Selective Protection: Discriminatory treatment of Iranian refugees and asylum seekers". V EUR 44/16/94، مارس ۱۹۹۴ (Amnesty International)

۷. هنگامیکه چنین نگرانی‌هایی با کارمندان کمیسیونی عالی مطرح شد، آنها اظهار داشتند که میزان قبولی ۳۸٪ در سال ۱۹۹۳ (که شدن مجموع تصمیمات مرحله اول و بررسی مجدد است) شانگر قابل تکا و اعتماد بودن روند پناهندگی گروهی این دفتر است. با بنظر نداشتن برخوردی که درصد را مبنای قرار میدهد اساساً نامناسب است. درصد پناهندگانی که شامل تعریف کنوانسیون می‌شوند در میان کل پناهجویان فقط باستثنای تابع پیشته آنها باشد و هر نوع ملاحظه دیگری بی معنی است. علاوه بر این، از چنین برخورد کمی مبنوان این برداشت خطرناک را گردید که برای تعداد قبولی ها حد نسبی تعیین شده است. قابل تکا و اعتماد بودن روند پناهندگی گروهی فقط بر اساس عدالت‌بودن آن است. لذا تأکید را باید بر تأمین حداقل حفاظت‌های آئین نامه ای گذاشت تا کلیه پناهندگانی که شایسته حمایت هستند شناسایی شوند.

در هر صورت، میزان ارائه شده ۵۸٪ تیز بررسی موقعیت افرادی را که باید بطور فردی ثابت کنند واجد شرایط تعریف کنوانسیون از پناهندگی محسوب نمی‌گردند. گروه بزرگی از ایرانیان بهایی که صرفاً با تائید مجمع بهایی از سوی دفتر شعبه ترکیه کمیسیونی عالی بعون پناهندگی شناخته می‌شوند در ترکیه وجود دارد. در نتیجه، برای دستیابی به یک درصد دقیق در رابطه با نسبت واقعی پناهجویانی که روند پناهندگی گروهی مذکور شامل حاشیان می‌شود-- یعنی پرونده‌هایی که مبتی بر دلایلی غیر از منصب هستند-- باید ریز رقم مذکور را که بطور مناسب بین گروههای مختلف تشیی شده بازیسی کرد. متأسفانه، در جواب به نهاد میستگی که خواستار ریز میزان قولی ها شده بود، دفتر شعبه ترکیه ابراز داشت که این امر مستلزم بررسی هر پرونده است و دفتر مذکور ناقد منابع لازم برای ارائه این ارقام است.

۸. نهاد میستگی قادر نموده است که شرایط پناهجویانی را که بر اساس منصب در خواست پناهندگی گردید اند در این گزارش مد نظر قرار

دند.

۱۰. اساساً دفتر کمیساریای عالی ملل متعدد برای پناهندگان، مصوب مجمع عمومی ملل متعدد، ۱۹۵۰، ۱۹۵۰ دسامبر.
۱۱. United Nation Protocol Relating to the Status of Refugees مصوب شورای اقتصادی و اجتماعی ملل متعدد، نظمname ۱۸۶، ۱۸۶ نوامبر، ۱۹۶۶. کشور تا دسامبر ۱۹۹۴ عضو این پروتکل شده است.
۱۲. کوانسیون ۱۹۵۱، پانوس ۱، ماده ۱۶۸.

۱۳. مراجمه کنید به "Japan: Inadequate Protection for Refugees and Asylum-seekers"، عنوان بین الملل، ۲۲/۰۲/۹۳.

۱۴. علی رغم نفس فاحش حقوق بشر در سراسر کشور برویله زنیم ایران، به این سوال که آیا مشور گستردۀ تر کمیساریای عالی شامل ایران‌ان می‌شود، هیچگاه پاسخ داده نشده است. اگر حتی فرض را بر این بگذاریم که روند پناهندگان گزینی کمیساریایی عالی بدرستی و بطری عادلانه پناهندگان واحد شرایط کرواسیون را شناسایی می‌کند، نهیان نتیجه گرفت افرادی که واحد این شرایط شناخته نمی‌شوند صرفاً بدین خاطر نیازمند حساب نیستند. در صورت بازگشت به ایران، حقوق بشر پایه‌ای اکثریت قرب به اتفاق این پناهجویان شدیداً پایمال خواهد شد. چنین نقضی بر اساس معيارهای بین المللی قویاً محکوم شده است. مهتر از این، هیچ گونه مکاتیسمی برای نظرارت بر شرایط پناهجویانی که بازگردانه مشوند وجود ندارد. کمیساریای عالی در موارد ریادی قابل اجرا بودن اصل عدم بازگردان را در مورد افراد تبعیر پناهندگان باز شرایط مشابه پناهندگی برسیت شناخته است. در سال ۱۹۸۵، کمیساریای عالی تأکید می‌کند که: "اصل عدم بازگرداندن پناهندگان" ملزم میدارد که هیچ فردی را نباشد در معرض اقداماتی مثل بازگرداندن در لب مرزها و به در صورت ورود به آن کشور، "خروج با بازگشت اجازی به کشوری که وی در آنجا دلیلی برای ترس از تعذیب و آزار و با خطرات جدی ناشی از آشتعانگی و نزاع‌های درون کشوری دارد، قرار داد". گزارش کمیساریای عالی ملل متعدد برای پناهندگان، گزارش رسمی ملل متعدد، منیم شماره ۱۹۸۲ در سال ۱۹۸۵، ۱۹۸۵ در سال ۱۹۸۲، کمیساریای عالی چنین اظهار نظر کرده است: "در رابطه با افرادی که واحد معيارهای تعزیف پناهندگان نیستند اما در محدوده مستولی و وظایف بسط داده شده کمیساریای عالی می‌گذند . . . حمایت مبنیانه محدود به . . . بازگرداندن اجازی و رفتار مناسب با معيارهای حدائق مختلف باشد." ملاحظه مربوط به حسابات بین المللی، جلسه ۳۳ کمیته اجرایی برنامه کمیساریای عالی، پاراگراف ۱۹، ۱۹۸۲، UN Doc A/AC.96/609/Rev. ۱.

۱۵. رجوع کنید به "World Refugee Survey ۱۹۸۸-۱۹۹۹، کمیته اپلات متحده برای پناهندگان (US Committee for Refugees)"، رجوع کنید به "Report on Iranian and Iraqi refugees and asylum seekers in Turkey" CE doc 5995، ۱۹۸۹، ۱۹۸۹، ۱۹۸۹ (مجمع پارسائی، شورای ازیاد، صفحه ۱۹۵ مدرج در "URL 3.3 (1991)، Kemal Kirisci, "The Legal Status of Asylum Seekers in Turkey" از سوی دیگر، روزنامه‌های ترکیه گزارش کرده اند که ۲ میلیون ایرانی در ترکیه هستند، در سال ۱۹۹۱، جمعیت حلال اعمر ترکیه به هیئتی از Lawyers Committee for Human Rights گفته است که از سال ۱۹۷۹ ترکیه به ۵ میلیون ایرانی پناه موقت داده است. در حالیکه مدیر کل روابط سیاسی در وزارت خارجه به بیک میلیون ایرانی اشاره کرده، Lawyers Committee for Human Rights - April 1992.

۱۶. گزارشی از کمیته وکلا برای حقوق بشر (Lawyers Committee for Human Rights) (شاره کرده است که گرچه کمیساریای عالی متن قدرت نفوذ اندکی رزوی ترکیه داشته است، در ۱۹۸۶ کمیساریای عالی موفق به دستیابی به توافقانه پشت درهای بسته ایگنسته سازمانهای حقوق بشر را بازگذاشت، این گزارش می‌گوید: "نه هنگام غایبت تحت مشاوره اروپایی، Widgren [همانگ] کنده کمیساریای عالی برای مشاوره اروپایی] و Hocke [کمیساریای عالی از ۱۹۸۶ الی ۱۹۹۰] ترک‌ها را قانع کرده که به کارمندان کمیساریای عالی اجازه دهنده موقعیت پناهندگان ایرانی را تعیین کنند و دولتها غربی سهمیه ۳۰۰ ایرانی را برای اسکان پذیرند. این، بگفته Hocke، به ترک اجازه داد که از دو موقعیت نامطلوب خلاص شود-پناه دادن به مخالفین رژیم ایران (که میتوانست نفت او را مورد مخاطره قرار دهد) و اخراج ایرانیان"

The UNHCR at 40: Refugee Protection at the Cross Roads, Lawyers Committee for Human Rights, Feb. 1991, p. 72.

۱۷. در فوریه ۱۹۸۵، عفو بین الملل در پاداشت نامه‌ای به مقامات ترکیه اسامی ۹۶ نفر که در طول سالهای ۱۹۸۴ تا ۱۹۸۵ اخراج آنها از ترکیه به ایران گزارش شده بوده را ارائه نمود. در زوون ۱۹۸۷، عفو بین الملل استرداد ۴۰۰ نفر ایرانی، که بدون داشتن امکان بررسی در خواست پناهندگی شان از سوی کمیسaris ایالی در اکتبر ۱۹۸۶ بازگردانده شده بودند، را گزارش نمود. در اوت ۱۹۸۸، روزنامه‌های ترکیه خبر دادند که در بک واقعه ۴۰ تن از میان ۵۸ ایرانی پناهجویی که به مقامات ایرانی تحویل داده شده بودند، در آتسوی مرز در ارومیه به جوشه‌های اعدام سپرده شده‌اند. در زوون ۱۹۸۹، عفو بین الملل در گزارشی نوشت از ۹ ایرانی که در نوامبر ۱۹۸۸ به زور به ایران بازگردانده شده‌اند، ۷ تن به جوشه آتش سپرده شده‌اند و دو تن زندانی گشته‌اند. این گزارش می‌افزاید که در بسیاری از این موارد ایرانیان از سوی کمیسaris ایالی بعنوان پناهندگی شناخته شده بودند. در فوریه ۱۹۹۲ عفو بین الملل نگرانی خود درباره اخراج ۵ تن که در اوایل ۱۹۹۱ صورت گرفته بود را ابراز کرد. این سازمان در مورخ ۱۰۰ تن در زوون ۱۹۹۲، ۲ تن در زوون ۱۹۹۳ و حداقل ۶ نفر در زوون ۱۹۹۴، نگرانی خود را اعلام کرد.

۱۸. این عمل علی رغم این واقعیت که ترکیه عضو کنوانسیون حقوق بشر اروپا است و حق افراد برابر بردن دعوی خود به کمیسion اروپا را نموده صورت گرفته است. این کنوانسیون نه فقط افراد تبعه کشورهای عضو کمیسion اروپا را در بر می‌گیرد بلکه شامل افراد غیر تبعه که در زیر کشورها حضور دارند و یا شامل حوزه قضایی آنها هستند نیز می‌شود. کوانسیون ترکیه این امکان را نیز فرموده می‌کند که فرد استیاف خود را حکم اداری را به شورای دولتی ارائه کند. رجوع کنید به "The Legal Status of Asylum Seekers in Turkey". IJRL 3.3 (1991).

۱۹. ۱۱ مورد در جزو حقوق بشر در جمهوری اسلامی افغانستان کنفرانس بین المللی حقوق بشر ۱۴ تا ۲۵ زوون ۱۹۹۳ در وین، انتشار آغازی نو، گزارش شده‌اند. در اوت ۱۹۹۳، بهرام آزادگر و محمد قادری، دو پناهجوی ایرانی به قتل رسیدند. قادری بوده شه و جسد شده‌اش بعداً بوسیله پلیس ترکیه بیدا می‌شود. در زوون ۱۹۹۴، صاحفه گرمانچ یکی دیگر از پناهجویان ایرانی بوسیله فرد مسلحی در ترکیه کشته می‌شود.

۲۰. رجوع کنید به قطعنامه‌های کمیته اجرایی کمیسaris ایالی EXCOM شماره A/28 (۱۹۷۷). Guy S. Goodwin-Gill, The Determination of Refugee Status: Problems of Access and the Standard of Proof, Year Book- The International Institute of Humanitarian Law, 1985, 60.

۲۱. رجوع کنید به "Fair and Efficient Procedures for Determining Refugee Status: A proposal", European Consultation on Refugees and Exiles, IJRL 3.1 (1991).

۲۲. برای اطلاع از اوضاع کنونی به پیوست این سند مراجعه کنید.

۲۳. اگرچه هم اکنون برای تازه واردین از روند متفاوتی استفاده می‌شود، پناهجویانی که قبل از ۱۵ زوون ۱۹۹۴ وارد شده‌اند همچنان مراحل فرآیم خوبی توضیح داده شده در این بخش را طی می‌کنند.

۲۴. جبهه مهیم دیگر روند گزینش، سابقه و میزان آموزش مسئولین درگیر تهیه و بررسی پرونده است. بعلت موجود نبودن اطلاعات، تهدید همستگی نمیتواند از این جبهه ارزیابی ارائه دهد.

۲۵. "Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status", کمیسaris ایالی ملل متحد برای پناهندگان، (ژنو، ۱۹۷۹).

"Note on the subject of the role of UNHCR in the Hong Kong procedure for refugee status determination", IV "Refugee Determination under the Comprehensive Plan of Action: Overview and Assessment", IJRL 4:5, Arthur C. Helton, ۱۹۹۰، ذکر شده در ملل متعدد برای پناهندگان (۱۹۹۰)، درگیر شده در "Refugee Determination under the Comprehensive Plan of Action: Overview and Assessment".

۲۸. همانجا.

۲۹. همانجا.

۳۰. برخلاف تعبیر محدود دفتر شبهه ترکیه از مشاوره حقوقی، کمیساریاکی عالی در دیگر کشورهایی که درگیر بوده مشاوره حقوقی جامع نزدیک نموده است. یک مثال آن در کشورهای آسیایی است که طبق برنامه جامع عمل (Comprehensive Plan of Action) موقبیت پناهندگی پناهجویان ویتنامی و لائوسی را ارزیابی میکردند. در این کشورها کمیساریاکی عالی با استخدام وکلا، آموزش افراد عادی درگیر نمودن سازمانهای غیردولتی و یا با امکانات خودش مشاوره فردی حقوقی را در مراحل پیش از مصائب و فرجم نامن مینموده است.

۳۱. نهاد هستگی، مگر چه با دستهای بسته، چندین درخواست نامه برای بارگشایی بروندۀ های بسته از آن نموده است. هیچکی از آنها پاسخ قابل ذکری دریافت نکرده اند.

۳۲. کتاب راهنمای پاوریس، ۲۰۰۰، پند ۲۰۰.

۳۳. ملاحظات کمیساریاکی عالی، پاوریس ۷۷.

۳۴. در اغلب کشورهای دیگر، از آن عرضحال کشی قبل از مصائب اختیاری یا اجباری است. بعنوان مثال، متفاضلان در آمریکا باید حقیقی بروندۀ خود را با تکمیل پرسنامه ای قبل از مصایب از آن کنند.

۳۵. گرچه، انگلستان کوتاپیون ۱۹۵۱ را امضا نموده است، تعهدات آن به محدوده ارضی هنگ کنگ بسط داده نشده است. معهدها در برخورده به مسئله عدالت در مورد درخواست پناهندگی یک متفاضلی ویتنامی در دادگاهی در هک کیگ اعلام شده: "با توجه به مختارات ناشی از ارتکاب اشیاء یا سو تغییر و احتیبت مکتوبات در روند تضمین گیری و عوائب محتمل چنین تصمیماتی من شک ندارم عدالت ایجاب میکند بادادشهای مصایب باید در پایان و یا در طی مصایب بوسیله مترجم برای پناهجو بازخوانی شوند تا از الف) افت و صحت آن و ب) تکمیل بودن آن اطمینان حاصل شود. این امر امکان بررسی صحت و درستی بادادشهای مصایب را فراهم میکند و همچنین این امکان را به متفاضل میدهد که اظهاراتی را که در نظر دوست به نکرش رسیده اضافه کند. بعلاوه، کارمند اداره مهاجرت در صورت داشتن تیاز به جزئیات بیشتر، که برای تحقیقات خود یا برخورد متفاہه به متفاضلی با ارزش بنظر میرسد، فرصت انجام سوالهای تکمیلی را میابد. "Affirmation of Do Giau" ۲ مارس، ۱۹۹۰، ذکر شده در "Judicial Review of the Refugee Status Determination Procedure for Vietnamese Asylum Seekers in Hong Kong: The Case of Do Giau".

۳۶. کارمندان دفتر شبهه ترکیه اهمال در بازخوانی بادادشهای مصایب برای مشافیان را به کمیبد منابع برای طولانی کردن مصایب ها نسبت دادند. آنها همچنین به مقرارت محروم شده بودند در کمیساریاکی عالی که مانع بازرسی بروندۀ ها از سوی پناهجویان با نسایندگان شان میشود اشاره نمودند.

۳۷. بعنوان مثال، در کانادا، اداره مهاجرت و پناهندگی کتابچه ای منتشر کرده است که در آن "مراحل مصایب پناهندگی" توضیح داده شده است. در یک بخش از این کتابچه آمده: " المصایب برای گزینش پناهندگی غیر مستقره جویانه است. هر اقدامی باید بعمل آید تا مدعی تفاصیل خود را هرجه کامل تر و جامع تر از آن کند. مدعیان پناهندگی از حسایت کامل لایحه حقوق و آزادی ها در کانادا برخوردارند. آنها حق شرکت فعال

در روند مذکور، حق داشتن ناینده/وکیل و برخورداری از خدمات مترجم را دارا میباشد، ازانه و پذیرش شواهد و مدارک در مصاحبه ها با مقررات مربوط به شواهد و مدارک محدود نمیشود. روند مذکور برای دستیابی به کلیه اطلاعات مربوط به دعوی طرح شده، برای این منظور، کارمند مصاحبه کننده با پناهنده وظیفه دارد اطیبان حاصل کند که با همکاری اش در جلسه مصاحبه تمام شواهد مربوطه ازانه شود.

۳۸. بعنوان مثال، در ایالات متحده مقررات اعلام میکند مصاحبه ها باید به طرق "غیر سیزه جوابانه" مدایت شوند. دستورالعمل های مربوطه میگویند که مصاحبه گر باید در تدقیق و توسعه دعوی به متقاضی کمک کند و نقش دشمن او را باز نکند. از هر تعاظز چه بر اساس برداشت حقوقی و چه برداشت عوسمی از این واره، مصاحبه غیر سیزه جوابانه است. سعی نکنید ثابت کنید که اظهارات متقاضی درباره وقایع و با ترس از تعقیب و آزار قابل قبول نیستند. درین راهنمایی به متقاضی برای تکمیل پرونده اش و دستیابی به اطلاعات هر چه بیشتر در مورد وقایع و ترس مذکور، رفتاری دوستانه و علاقمند داشته باشد. هدف از مصاحبه دستیابی به تمامی اطلاعات ضروری برای یک قضاوتی آگاهانه است، نه اینکه داستان متقاضی را در هم بشکیند. . . شهادت متقاضی ممکن است تنها متوجه موجود از مدارک و شواهد برای کارمند پناهندگی باشد. مصاحبه زمانی کامل است که به متقاضی فرم ابراز کامل علت هراسش از تعقیب و آزار در صورت بازگشت به کشور آزاردهنده شده باشند. "Asylum Branch, INS, "Procedures Manual and Operations Instructions", مارس ۱۹۹۱، این نکته را بایه توجه داشت که زبان نکلم این دستورالعمل در مثمرت با سازمانهای غیر دولتی شکل گرفته است.

۳۹. در برخورد به مسئله عدالت در رابطه با برخونه پناهندگی یک پناهجویی ویتمانی، دادگاهی در هنگ کنگ اعلام نمود: که پناهجویی مدعی فقط در صورتی از "دادوستی عادلانه" برخوردار می شود که کارمند اداره مهاجرت در بکاربردن "روش دستورانه" برای دستیابی به اطلاعات کاملاً و دقیق، که مبنای پناهندگری است. تا دقت عمل تسویه باشد، دادگاه مذکور اعلام کرد پناهجویی که قدر است توبیخ کنسی کر نجارب. ترس و هراس هایش و شرایط وضم آنطور که خود پناهده کرده ازانه کند در صورت تسویه تلاشی دلخواه و مسئوله از سوی مصاحبه گر برای دستیابی به این اطلاعات، ازانه آنها بر داشته می شود. "Affirmation of Do Giacu", ۲ مارس، ۱۹۹۰. رجوع کرده به پاتویس. ۳۰

۴۰. کارمندان دفتر شعبه ترکیه ابراز نمودند که این مقررات به مظلوم نازداشتن پناهجویان از مراجعته به فاینانسین ما بادادهای مصاحبه است. گویا بر این اساس آنها داستانهای جدیدی به پناهجویان می فروشند.

۴۱. این نامه با ترجمه انگلیسی به دفتر فرستاده شده بود.

۴۲. نام پناهجویانی که در این گزارش از آنها نقل شده برای حفظ امنیت حذف شده است.

۴۳. مراجعته کنید به اعلامیه جهانی حقوق بشر، لایحه بین المللی درباره حقوق مدنی و بیانی، لایحه بین "ملحق درباره حقوق انسانی، اجتماعی و فرهنگی، لایحه علیه شکجه و دیگر رفشارها و تبیه های بیرحمانه، غیرانسانی و خفت بار، کتواسیون درباره محو کنیه ای ایجاد تبعیض علیه زنان، کتواسیون درباره حقوق سیاسی زنان، این اسناد نایاب هستا توسط دولتها امضا شده باشد نا منعی راهنمای برای تعیین معیارهای عوسمی و رایج حقوق بشر باشد. سازمان های حقوق بشر بین المللی مثل عفو بین اسلل و نظرارت بر حقوق بشر در ایالات متحده و هیجنین کبیسیون حقوق بشر ملل متحد و پارلمان اروپا تغطیه های جدی از این اسناد از سوی جمهوری اسلامی ایران را گزارش نموده اند.

۴۴. بن ملاحظگی بهنگام تکمیل پرسنل نیر در موارد چندی به چشم خورده اند. مثلاً مصاحبه گرها بدون استناد از متقاضیان میبرند آیا بعد از هزار خود از ایران به سفارت ایران مراجعته نموده اند. یک متقاضی که بلاfacile بعد از توضیعاتش در مورد زندانی شدن و شکجه قبل از فرارش از ایران با این سوال مواجه شده بود برای نهاد همیستگی نقل کرده که "اون مکر کردم مترجم اشتباه کرده". اما بعداً که سوال دوباره تکرار شد آنقدر شوکه و عصبانی شدم که جوابی جز اینکه بگویم "آبا مصاحبه گر متوجه است که چه میگویند" نداشتم. متقاضی دیگری که به همین ترتیب با این سوال مواجه شده بود ابراز داشت که چنین سوالی فقط برای در هم شکن اعصاب است و هدفی جز تیر سوال بردن

حقایقی تمام حرفهایی که نیلا زده بود را نداشتند.

۴۵. کتاب راهنمای پانویس ۲۶، بند ۱۹۹.

۴۶. همچنین ادعاهایی مبنی بر بائین بودن درصد قبولی این کارمندان مطرح شده‌اند. نهاد هستگی در موقعیتی نیست که بتواند صحت این ادعاهای را دریابد. اما در صورت صحیح بودن، این کارمندان مغضون به پیشادوری و تعصب در تصمیم‌گیری هایشان هستند.

۴۷. با توجه به موضوع مورد بحث نهاد هستگی اصطلاح "سواستفاده" را کلا نامناسب میداند. آنچه که نهایتاً از پذیرفتن "سواستفاده گر" در کشوری ناشی میشود، پذیرش مهاجری است که اختیالاً واجد شرایط معمول مهاجرتی کشور مربوطه نیست.

۴۸. برای مثال، روجوی که بر اساس تخت تغیب و آزار بوقن زن خالواده تقاضای پناهندگی نموده بودند، در همان ابتدای مصاحبه متهم میشوند که ادعاهایشان ساختگی است، چرا که بنظر می‌رسد پرونده‌های زنان شناس قبولی شان بیشتر است.

۴۹. کتاب راهنمای پانویس ۲۶ بند ۲۶۱.

۵۰. همانجا، بند (۱۹۷۴).

۵۱. هنگامیکه بن نمونه برای کارمندان دفتر شعبه ترکیه توصیع داده شد، آنها گفتند که ترجمه مذکور در جهارجوب مشخص آن مصالحه کافی بوده است.

۵۲. در مذکوره بنا مترجمین، نهاد هستگی متوجه گردیده است که متون کتبی، مثل نامه‌های فرم، نیز توسط همین مترجمین ترجمه می‌شوند و آنهم نه همیشه بطور کامل. مترجمین ابراز می‌نمودند که قبل از ترجمه متن، سرمهجم فستهایی از آنرا که بنظرش مبهسبه برای ترجمه انتخاب می‌کنند.

۵۳. قضایه‌های EXCOM شماره ۸ (۲۸) ۱۹۷۷).

۵۴. قضایه‌های EXCOM شماره ۳۰ (۳۹) ۱۹۸۳). پنزگران (e)(iii).

۵۵. ملاحظات کیباری عالی، پانویس ۲۷.

۵۶. بر اساس آمار بدست آمده از کمیسیونی عالی، از سال ۱۹۹۲ بین ۲۶ تا ۳۹ درصد از تقاضاهای در مراحل بررسی مجدد و بازنگشانی قبول شده‌اند.

۵۷. در جواب به بن سوال که چرا دلایل ردی کتبای متقاضیان داده نمی‌شود، کارمندان دفتر شعبه ترکیه از "سواستفاده" نراز نگرانی نمودند. بنکه اگر دلایل ارائه شوند پناهجویان خواهند فهمید چه نوع پرونده‌هایی احتمال ردی شان بیشتر است. کارمندان مذکور در ادامه اضافه گردند دلایل کتبی همچنین موضوع گیری نسبت به دولت ایران را میرسانند و من تواند موجب خراب شدن رابطه کمیسیونی عالی با این دولت شود و مسئله حمایت پناهندگان را مشکل‌تر می‌ساید. هیچکدام از این دلایل از نظر نهاد هستگی پذیرفته نیست. از این دلایل ردی یکی از پایه ای ترین اصول عدالت از نظر کمیسیونی عالی تلقی شده است و به هیچ طریقی نیتواند مورد مصالحه قرار گیرد. علاوه، دولتی که در تعقیب و آزار پناهندگان دست داشته است همواره در اعطای پناهندگی مستقر است. این نحوه برخورد تاییج سوال بر تگری دیگری نیز بدنبال خواهد داشت چرا که کمیسیونی عالی امر نیش گیری را بعنوان موثرترین راه برای حمایت از مردم اشاعه میدهد. با توجه به اینکه هدف هر گونه ساخت سازنده‌ای در جهت پیش گیری، تخفیف و از بین بردن شرایطی که موجب فرار مردم می‌شود است، عدم رعایت برای محکوم شوند نقض حقوق بشر از سوی دولت ایران، کمیسیونی عالی را از توجه به علل ریشه‌ای فرار ایرانیان دور می‌گزند.

۵۸. پناهندگانی که پاسپورت دارند باید عمر سه ماه پیکار از ترکیه خارج شوند، به غیر از مخارج این امر (۱۰۰ دلار برای هر نفر) که کمیسیون ایالی آنرا نمی بردارد، گزارش شده است که پناهندگان از سوی پلیس مرزی ترکیه نیز مورد آزار و تهدید به اخراج به ایران قرار می گیرند. نهاد همیشگی از مواردی اگاه است که پناهندگان پذیرفته شده از سوی کمیسیون ایالی به بهانه نداشتن ویزای معتبر به ایران بازگردانده شده اند. این شرایط برای افرادی که پاسپورت ندارند و باید اجازه اقامت موقت دریافت کنند بسیار خطرباگ نیست. بنا بر گزارشات رسیده، بعد از اتسام ۲۲ ماه اقامت معجان، پناهجویان وقتی برای انجام تکلیف اوضاعی روزانه به اداره پلیس شهر تعیین شده سکوت خود مبرونه مداوماً مورد آزار و تهدید به اخراج قرار می گیرند، در برخی موارد، وزارت کشور ترکیه که مسئول صدور اجازه اقامت است، از تهدید اقامت افرادی که حتی از سوی کمیسیون ایالی پذیرفته شده و در انتظار اسکان بسر میبرندند احتیاج نموده است. این تهدیدات را باید در سایه تهدید عمومی تر موجود در نظر گرفت چرا که در حال حاضر مقامات ترکیه صدور اجازه اقامت را فقط محدود به افرادی نموده اند که بنا بر ارزیابی خودشان پناهندۀ ولعی هستند.

۵۹. در یک مورد مشخص نهاد همیشگی با سازمان مربوطه نماس گرفت و نسخه اصلی آن نایدندامه را درخواست نمود. در حالیکه مصاحمه گزیر به متفاضلی، که بک نعل سیاسی کرد بوده است، گفته بود در نامه مذکور موقعیت او در سازمانش بعنوان پیشمرگه ادر شرایط معاصر، پیشمرگه مبارز مسلحی است که در بخش علیئی سازمانهای سیاسی کرد فعالیت می کند اعلام شده. در نامه مذکور موقعیت او بعنوان تفرد مازن درج شده بود که در واقعیت نیز همینطور بوده است چرا که متفاضلی در بخش مخفی و غیر مسلح سازمان مربوطه فعالیت میکرده است.

۶۰. در جواب به این سؤن که چرا قبل از مصاحبه فرجم، متفاضلیان لز علی روی مصاحبه قبلي خود با خبر نیووند تا بتوانند در مصاحبه فرجم برای مقابله با این دلایل آماده شوند، کارمندان دفتر شاکیه نمودند که لازم است بین اطلاعات بصورت تاگیگی به پناهجویان داده شود تا از ارائه حواب های ساختگی جلوگیری شود.

۶۱. از سال ۱۹۹۳، دفتر شعبه ترکیه بدون در نظر گرفتن محتوای نقائص پناهندگی پناهجویان سیاسی ایرانی که از راه عرق به ترکیه فرار میسوند، شروع به پذیرفتن آنها نمود، این نقائصها موسسه به آی ام (Irregular Movement(IM)) بودند و دفتر شبه از چنین متفاضلیانی می خواست که به عرق بازگردند. نهاد همیشگی از چندین متفاضلی با شرایط موقتاً با خبر نیست که بعد از ضلال از سباست دفتر در مورد پرونده های مشابه، برای اجتناب از آی ام شدن مجبور به اختفا و یا تعریف واقعیت زندگی خود گردیده اند. در واقعیت امن این متفاضلیان از شرایط نامن و غیر انسانی در خاک عراق فرار نموده بودند و نی توالتند به آنجا بازگردند. دفتر شبه ترکیه اخیراً به ۴۰ الی ۴۵ پرونده نقض ای ام قبولی داده است که برخی از آنها در گذشت واقعیت تعریف شده ای از نموده بودند. تعداد زیادی از آنها برای مدتی مسیدی، مثل از ۱۹۹۲ تا ۱۹۹۳ در شرایط اسف بار و تهدید دائم به اخراج در ترکیه بسر می بردند.

۶۲. قطعه های EXCOM شماره ۳۰ (۳۴)، پاراگراف (iii)(e) و (e)(iii).

۶۳. اهمیجا، پاراگراف های (e) و (e)(iii).

۶۴. هیچ گونه اطلاعات روش کتبی در مورد شرایط برخورداری از حمایت در مقابل بازگشت اعیاری موجود نیست. در عمل، دفتر مذکور از مداخله برای حمایت از پناهجویان فرجم خواهی که قبل از دریافت پاسخ از طرف دفتر در رابطه با بازگشایی برونده شان حکم اخراج دریافت نموده اند، خودداری نموده است. کارمندان دفتر مذکور نیز در مکالمه شفاهی با نهاد همیشگی تأیید نمودند که پناهجویان برخونه بسته شایسته اخراج و اعاده به ایران هستند.